

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 249 5325

ПЯТНІЦА

1

ЛІСТАПАДА

1935 г.

ГОД ВЫПУСКА XVII

У капіталістычных краінах фашызм знішчае апошнія астаткі буржуазнай дэмакратыі. У краіне Саветаў шырока развіваецца пролетарская дэмакратыя. Выканаем рашэнні VII усесаюзнага з'езда саветаў! Яшчэ мацней звяжам саветы з масамі. Няхай жывуць саветы—органы пролетарскай дыктатуры, праваднікі генеральнай лініі партыі!

(З лозунгаў ЦК ВКП(б) да XVIII гадавіны Вялікай пролетарскай рэвалюцыі ў СССР)

Насустрэч XVIII гадавіне Вялікай пролетарскай рэвалюцыі ў СССР

Работнікі лясной прамысловасці ў Соўнаркоме ССР

Усе народы вялікага Савецкага Саюза рыхтуюцца да найбліжэйшага свята — XVIII гадавіны Вялікай пролетарскай рэвалюцыі. Разам з народамі Савецкага Саюза рыхтуюцца да святкавання суветны пролетарыят і ўсё працоўнае сялянства, усе працоўныя земнага шара.

Восемнаццаць год прайшло з таго часу, калі працоўныя былой царскай Расіі, аб'яднаўшыся пад неперажымымі сцягамі Леніна—Сталіна, са зброяй у руках выступілі супраць сваіх прыгнятальнікаў, перамаглі і ўстанавілі ўладу Саветаў, уладу рабочых і сялян.

На адной шоста частцы зямнага шара высока ўзвіўся чырвоны сцяг пролетарыята.

Кастрычніцкая рэвалюцыя з'явілася пачаткам суветнай пролетарскай рэвалюцыі.

«З імперыялістычнай вайны, з імперыялістычнага свету вырвала першую сотню мільёнаў людзей першая на зямлі першая большавіцкая рэвалюцыя. Наступныя вырвуць з такіх войнаў і з такога свету ўсё чалавецтва» (Ленін).

Вялікая пролетарская рэвалюцыя ў Савецкім Саюзе адкрыла небывалыя перспектывы для эканамічнага і культурнага росту шматнацыянальнага СССР.

Да рэвалюцыі былая Расійская імперыя па праву называлася турмой народаў, дзе панавалі нечалавечы сацыяльны і нацыянальны гнёты.

Толькі Вялікая Кастрычніцкая рэвалюцыя раз і назаўсёды парвала пугны нацыянальнай няроўнасці, адкрыла шырока дзверы для прыгнечаных народаў былой жалоні расійскага самадзяржаўя, для іх эканамічнага і культурнага росту.

Народы Савецкай Беларусі разам з народамі Савецкага Саюза з асаблівай радасцю адзначаюць гэтае выдатнае свята ў іх жыцці.

Шматпакутны беларускі народ, даючы Кастрычніцкай рэвалюцыі, знайшоў свой лёс, сваё шчасце, сваю сацыялістычную радзіму.

Німа межаў радасці, шчасця, з якім сустракаюць працоўныя Савецкай Беларусі вялікую гадавіну Кастрычніка.

У кожнай сям'і рабочага, калгасніка, на кожным прадпрыемстве — усюды рыхтуюцца да гэтага выдатнага, вялікага свята.

рэзультате поспехаў сацыялістычнага будаўніцтва, яшчэ больш усяляе бадзёрнасці, вясёласці і радасці ў кожную сям'ю рабочага і калгасніка.

Рабочы клас і калгаснае сялянства пад кіраўніцтвам партыі большэвікоў і вялікага Сталіна ў гэтым годзе атрымалі рад буйных гістарычных перамог.

Нашы прадпрыемствы з поспехам змагаюцца за выкананне промфінплана. Пераданыя прадпрыемствы ўжо сталі на шлях адмаўлення ад дзяржаўнай датыцы. У сельскай гаспадарцы мы атрымалі буйнейшыя перамогі. Ураджай на сацыялістычных палях значна павысіўся. Свае абавязальствы перад пролетарскай дзяржавай калгасы і калгаснікі Савецкай Беларусі па хлебу выканалі дотэрмінова.

У гэтым годзе ў Савецкай Беларусі нашымі навучальнымі ўстановамі выпускаюцца нашы выхавальнікі вышэйшых тэхнічных навучальных устаноў — інжынеры, тэхнікі, урачы, педагогі.

Усюды па ўсёй Савецкай краіне жыццё б'е ключом. Пастанова ЦК ВКП(б) і СНК СССР аб зніжэнні цэн на хлеб і адмене картачнай сістэмы на мяса, тлушчы, цукар, бульбу і інш. прадукты адкрыла шлях да далейшага, яшчэ большага росту добрабыту найшырэйшых працоўных мас.

Толькі адзіная краіна ў свеце — СССР штодзённа, штогадзінна кляпоціцца аб росце добрабыту шырокіх працоўных мас.

Толькі ленінская партыя і вялікі Сталін вядуць працоўныя масы неабдымнага СССР ад перамогі да перамогі, да сьветлага, радаснага, імя якому сацыялізм.

Вось чаму для кожнага рабочага, кожнага калгасніка, кожнага працоўнага Савецкай Беларусі, як і ўсяго Савецкага Саюза, дарага наша ўлада, дарагі інтарэсы нашай сацыялістычнай радзімы.

Некалькі дзён аддзяляюць нас ад гадавіны Вялікай пролетарскай рэвалюцыі.

Кожны завод, калгас, саўгас рыхтуе дастойную сустрэчу Вялікаму Кастрычніку.

Перад працоўнымі Савецкай Беларусі стаіць задача сустрэць гадавіну Кастрычніка рашучымі перамогамі ў выкананні планаў будаўніцтва.

прадукцыйнасці працы. Лепшыя стаханаўцы на прадпрыемствах выконваюць сваю норму на 250—300 і нават 400 процантаў. Гэта сведчыць аб велізарным творчым госце і ўдзельніцтве срод працоўных мас, асядлаўшых тэхніку.

Арганізаваць стаханаўскі рух, узначаліць яго — важнейшая задача партыйных арганізацый.

Трэба рашуча ўзяць тэмпы і якасць ільнозагатоўак. Нельга царпець такога становішча, калі ордэнаносная Беларусь вельмі адстае па тэмпах і якасці адачы ільну дзяржаве. Трэба мабілізаваць сілы на паспяховае завяршэнне ільнозагатоўак.

Сустрэнем Кастрычніцкую гадавіну рашучымі перамогамі на фронце адачы ільну дзяржаве.

Мы маем усе магчымасці для таго, каб з поспехам завяршыць усе сельскагаспадарчыя работы гэтага года. Поўнасю ўзяць зялёна, закончыць капанне і пастаўку бульбы дзяржаве, узорна падрыхтавацца і правесці размеркаванне даходаў на прададні, хутчэй і глыбей рушыць выдачу калгасам актаў на вечнае землекарыстанне — вось над чым павінны зараз узмоцнена папрацаваць партыйныя і савецкія арганізацыі кожнага раёна, сельсавета, калгаса Савецкай Беларусі.

Вялікае ўсенароднае свята — восемнаццацігоддзе Кастрычніка—ордэнаносная БССР павінна сустрэць і сустрэне рашучымі перамогамі на ўсіх франтах сацыялістычнага будаўніцтва.

Працоўныя Савецкай Беларусі, якія працуюць на рубяжы з капіталістычным Захадам, яшчэ вышэй узнімуць сваю большэвіцкую пільнасць і непрымірмасць да класавога ворага і яго агентуры.

Кожны працоўны ёсць магутны патрыёт нашай сацыялістычнай радзімы. За справу Леніна—Сталіна, за справу нашай сацыялістычнай радзімы ён гатоў аддаць усё, а калі будзе патрэбна—і жыццё.

Мы моцны, як ніколі. Мы моцны таму, што нам кіруе вялікая партыя Леніна—Сталіна, вялікі кормчы сацыялізма, правадыр і настаўнік суветнага пролетарыята.

Мы моцны, як ніколі. Мы моцны таму, што нам кіруе вялікая партыя Леніна—Сталіна, вялікі кормчы сацыялізма, правадыр і настаўнік суветнага пролетарыята.

29 кастрычніка тт. В. М. Молатаў і В. Я. Чубар прынялі ў Соўнаркоме СССР дэлегацыю стаханаўцаў лясной прамысловасці. У складзе дэлегацыі — лесарубы Паўночнага края тт. Глотаў і Шамоў, рамшчыкі лесазавадоў тт. Мусінскі, Шмонін, Крэмілёў, Шылаў і Катаў, сартыроўшчына тав. Рагатых, трактарыст леса-вывазнай трактарнай базы Белоў, брыгадзір-сплаўшчык тав. Паўлаў і рабочыя маскоўскай краснасельскай мэблевай фабрыкі тт. Талстаўсаў і Тімохін.

На прыёме прысутнічалі народны камісар тав. Лобаў і іншыя кіруючыя работнікі лясной прамысловасці.

Дэлегаты-стаханаўцы расказалі тт. Молатаву і Чубару аб сваіх вытворчых поспехах і аб тым, як яны прышлі да іх, прывёўшы рад яркіх прыкладаў. Рамшчыкі архангельскага лесапільнага завода імя Молатава тав. Мусінскі, маючы норму на рамазмену ў 90 кубаметраў, дабіўся выпрацоўкі ў размеры 220 кубаметраў, далёка перакрыўшы прадзельныя нормы, рэкамендаваныя вучэбнай тэхнічнай літаратурай. Такіх-жа поспехаў дабіўся і тав. Шмонін—рамшчык таго-ж завода. Брыгадзір-лесаруб Вельскага раёна Паўночнага края тав. Глотаў, прымяняючы лучковыя пілы і палішпаючы арганізацыю працы ў брыгадзе, дасягнуў выпрацоўкі 25 кубаметраў, а па брыгадзе ў

цэлым — 14 кубаметраў на чалавека ў дзень пры норме ў 5 кубаметраў. Трактарыст пласецкай леса-вывазнай трактарнай базы тав. Белоў даў сярэдняю за сезон вывазку драўніны трактарам за адзін рэйс 109 кубаметраў пры сярэдняй фактычнай выпрацоўцы на лесазагатоўках у 55 кубаметраў. Рабочы краснасельскай фабрыкі тав. Талстаўсаў дабіўся перавышэння нормы выпрацоўкі на 90 проц., паленшышы адначасова якасць прадукцыі.

Кіраўнік «Северолеса» тав. Бездольны паведаміў аб рабоце трэста, які паспяхова выконвае вытворчую праграму і адмовіўся ў гэтым годзе ад 10 млн. руб. дзяржаўнай датыцы.

У часе гутаркі, якая цягнулася даўжэ гадзіны, таварышы Молатаў і Чубар распытвалі дэлегатаў аб іх прыёмах па лепшаму скарыстанню машын і перабудове арганізацыі працы, аб размерых заробку і сістэме аплаты працы, аб рабоце над павышэннем сваіх тэхнічных ведаў і культурна-палітычнага ўзроўню, аб удзеле інжынерна-тэхнічных работнікаў ва ўкараненні стаханаўскіх метадаў і т. д.

У заключэнне гутаркі тт. Молатаў і Чубар па-таварыску віталі дэлегатаў-стаханаўцаў і, указавшы, што галоўнае ў стаханаўскім руху — выкоўка адданных сацыялізму людзей, аўладаўшых тэхні-

кай, падкрэслілі вялікую важнасць развіцця стаханаўскага руху ў лясной і дрэваапрацоўчай прамысловасці, дзе вытворчыя рэзервы велікі, а скарыстанне іх вельмі недастаткова.

Ужо зараз становіцца ясным, што падцягванне адстаючых участкаў народнай гаспадаркі, а таксама паляпшэнне якасці прадукцыі можа ісці не толькі за лік будаўніцтва новых прадпрыемстваў, але і шляхам значна больш рацыянальнага скарыстання тэхнічнага абсталявання існуючых прадпрыемстваў на аснове шырокага развіцця стаханаўскага руху, які вакол перадавых рабочых павінен згуртаваць усю масу рабочых, атрымаць сабе актыўнае падтрыманне з боку інжынерна-тэхнічных работнікаў і аламаць процідзеянне класова-варожых элементаў.

У найбольш адстаючай частцы лясной прамысловасці — у лесазагатоўках, куды ў апошнія гады накіроўваюцца ў вялікай колькасці новыя машыны і механізмы, гэта асабліва неадкладная задача. Час пакончыць з антымеханізатарскімі настроямі ганебна адсталых работнікаў у лесапрамысловасці, з агіднымі прастоямі транкараў і механізмаў, з прычыткамі працаваць па-старавяско-ваму.

Трэба перабудаваць работу, як гэта ўказана партыяй і ўрадам, значна падняць прадукцыйнасць работы трактараў і аўтамабіляў, у асаблівасці газегенератарных, арганізаваць па-сапраўднаму скарыстанне вузкакалеек, падвесных дарог і пагрузачна-разгрузачных механізмаў, забяспечыць рабочых лучковымі піламі, наладзіць сплотку і сплаў па прыкладу лепшых брыгад і раёнаў, стварыць свае пастаянныя кадры, перабудаваць зарплату з патрэбным заахвочваннем высокай прадукцыйнасці працы.

Бліскучыя прыклады стаханаўцаў лясной і дрэваапрацоўчай прамысловасці, прыклады тт. Мусінскага, Глотава і інш., лік якіх расце, гавораць за тое, што, адкінуўшы захапленні павярхоўнай агітацыі, пры належных клопатах аб гэтых перадавых рабочых і пры актыўным падтрыманні з боку камандзіраў прамысловасці іх ініцыятывы ў лепшай арганізацыі працы і ў рацыяналізацыі вытворчасці, ужо ў бліжэйшы час тут можна дабіцца вялікага ўздыму, які будзе варты лепшых галін савецкай прамысловасці.

Тт. Молатаў і Чубар абяцалі перадаць таварышу Сталіну аднадумнае гарачае прывітанне дэлегатаў-стаханаўцаў.

ВАЙНА У АБІСІНІІ

Абісінскія артылерысты ля зніжанага кулямёта недалёка ад Харара (паўночны фронт).

СУЦЯРЭЧНАСЦІ ВА УРАДАВЫМ ЛАГЕРЫ Польшчы

ПАРЫЖ, 29 кастрычніка. Тэлеграмы з Варшавы паведамяюць, што польскі міністр замежных спраў Бек «направіўся пасля хваробы, выявае на 10 дзён у адпачынак, а потым прыступіць да выканання сваіх абавязкаў». У сувязі з гэтым паведамленнем, вядомы інтарэс уяўляе сабою артыкул Табуі ў газеце «Эвр»:

«Новы старшыня польскага кабінета рашуча стаў супроць германіфікацыі палітыкі Бека. Польскі ўрад прапанаваў Беку падумаць ці не жадае ён змяніць сваю палітыку. У адваротным вы-

падку «становішча яго адароўя» замаскіруе яго адстаўку.

Новы старшыня кабінета прапанаваў наступную мінімальную праграму польскай знешняй палітыкі: зрабіць п'яер у адносінах да Францыі ўсе тыя дэманстрацыі, якія былі прароблены Польшчай у адносінах да Германіі пасля германа-польскай дэкларацыі ад 26 студзеня 1934 года. Пачаткам гэтай мінімальнай праграмы павінна быць пагадненне з Францыяй адносна друку і дзейнасці найбольш антысавецкім органам польскай прэсы, каб яны перагледзелі сваю пазіцыю ў адносінах да савецкага ўрада».

ВЫБАРЫ У ШВЕЙЦАРСКІ ПАРЛАМЕНТ

ВЕНА, 28 кастрычніка. (БЕЛ.—(францістаў), фашысты атрымалі

Сваіх Совецкай Беларусі разам з народамі Совецкага Саюза а саблівай радасці адзначаюць гэтае выдатнае свята ў іх жыцці. Шматпакуты беларускі народ, дзякуючы Кастрычніцкай рэвалюцыі, знайшоў свой лёс, сваё шчасце, сваю сацыялістычную радзіму.

Няма межаў радасці, шчасця, у якім сустракаюць працоўныя Совецкай Беларусі вялікую гадавіну Кастрычніка.

У кожнай сям'і рабочага, калгасніка, на кожным прадпрыемстве — усюды рыхтуюцца да гэтага выдатнага, вялікага свята. Грандыёзныя поспехі сацыялізма, атрыманыя намі на ўсіх франтах, натхняюць шырокія працоўныя масы да барацьбы за далейшы перамогі.

Рост добрабыту шырокіх працоўных мас, што атрымаўся ў

Бось чаму для кожнага рабочага, кожнага калгасніка, кожнага працоўнага Совецкай Беларусі, як і ўсяго Совецкага Саюза, дарага наша ўлада, дарагі інтарэсы нашай сацыялістычнай радзімы.

Некалькі дзён аддзяляюць нас ад гадавіны Вялікай пролетарскай рэвалюцыі.

Кожны завод, калгас, саўгас рыхтуе дастойную сустрэчу Вялікаму Кастрычніку.

Перад працоўнымі Совецкай Беларусі стаіць задача сустрэць гадавіну Кастрычніка рашучымі перамогамі ў выкананні планаў будучніцтва сацыялізма як у прамысловасці, так і ў сельскай гаспадарцы.

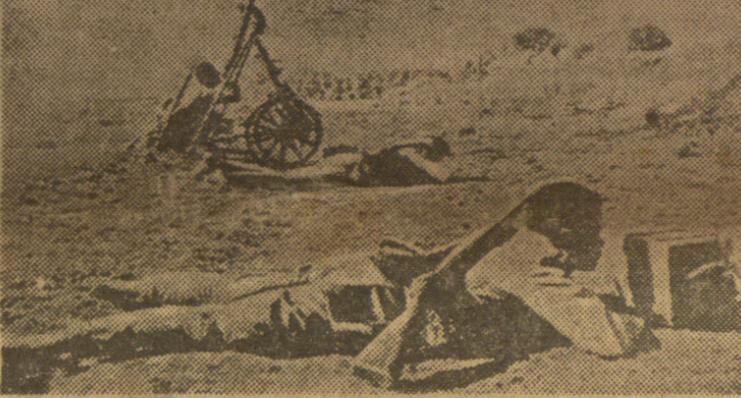
Стаханаўскі рух, які разгортаецца на прадпрыемствах Беларусі, паказвае пуды ва ўзняцці

Працоўныя Совецкай Беларусі, якія працуюць на рубяжы з капіталістычным Захадам, яшчэ вышэй узнімучь сваю большавіцкую пільнасць і непрымірмасць да класавога ворага і яго агентуры.

Кожны працоўны ёсць магутны патрыёт нашай сацыялістычнай радзімы. За справу Леніна—Сталіна, за справу нашай сацыялістычнай радзімы ён гатоў аддаць усё, а калі будзе патрэбна—і жыццё.

Мы моцны, як ніколі. Мы моцны таму, што намі кіруе вялікая партыя Леніна—Сталіна, вялікі кормчы сацыялізма, правадзёр і настаўнік сусветнага пролетарыята таварыш Сталін.

Рашучымі перамогамі на ўсіх франтах сацыялістычнага будучніцтва дастойна сустрэнем свята вялікай гадавіны пролетарскай рэвалюцыі ў СССР.

Абісінскія артылерысты ля зенітнага кулямёта недалёка ад Харара (паўночны фронт).

Зводка ваенных дзеянняў

ЛОНДАН, 31 кастрычніка. (БЕЛТА). Згодна паведамлення карэспандэнта агенцтва Рэйтэр з Адыс-Абебы, італьянскія войскі ў правінцы Тыгрэ (паўночны фронт) у сучасны момант прасунуліся на адлегласць у 65 км. углыб краіны. На огадэскім фронце (паўднёвы фронт) італьянцы прасунуліся на 160 км.

Карэспандэнт агенцтва Рэйтэр паведамляе, што, паводле вестак з паўднёвага фронту, італьянскія войскі, якія наступалі ўздоўж ракі Вебе-Шабелі, сустракаюць значнае супраціўленне «рэгулярных і партызанскіх атрадаў, якія робяць нечаканыя і быстрыя налеты».

Паводле слоў карэспандэнта агенцтва Рэйтэр, італьянскія эмісары вожную ноч праікаюць на тэрыторыю, занятую абісінскімі войскамі, з прапановамі к кіраўнікам абісінскіх армій Расу Сейюму былі прапанаваны буйныя грашовае сумы і абяцанне пазначыць яго губернатарам правінцы Тыгрэ пад італьянскім пратэктаратам Рас Сейюму, як паведамляюць, адхіліў гэтыя прапановы.

ХАРЧОВЫЯ ЗАТРУДНЕННІ У ІТАЛІІ

РЫМ, 30 кастрычніка. (БЕЛТА). Італьянскі ўрадам прынята рашэнне, згодна якога з 5 лістапада, у сувязі з харчовымі затрудненнямі ў Італіі, амаль тры дні ў тыдзень магазіны не будуць гандляваць мясам. Рэстаранам і сталовым забаронена падаваць больш адной мясной ці рыбнай стравы. Хоць продаж хлеба пакуль не абмежаваны, у газеце «Іль Соле», звязанай з прамысловымі коламі, гаворыцца: «Даволі двух сартоў хлеба; астатнія трэба адмяніць». Тое-ж самае трэба правесці і ў адносінах масла і сыру.

КАНТРАБАНДНЫ УВОЗ ПРАДУКТАУ У ГЕРМАНІЮ

ВАРШАВА, 28 кастрычніка. (БЕЛТА). Газеты паведамляюць, што ў сувязі з узрастаючым недахопам харчовых прадуктаў у Германіі, у пагранічных мясцоваснях множацца выпадкі кантрабанднага вывазу харчовых прадуктаў з Польшчы. Як паведам-

ляюць газеты, на мінулым тыдні германскай пагранічнай вартай застрэлен пры пераходзе граніцы кантрабандыст, у якога канфіскавана 130 кіلوграмаў мяса. Другі кантрабандыст, які прабаваў перайсці граніцу са скрынкай сівачнага масла, цяжка ранен.

Як паведамляе карэспандэнт «Таймс», у раёне Доло абісінцы скапцэнтравалі каля 20 тысяч войск.

Паводле слоў карэспандэнта «Морнінг пост» у Адыс-Абебе, абісінцы ў сучасны момант атрымлівае буйныя партыі вінтовак з Бельгіі, артылерыю — з Чэхаславакіі і ваеннае снаражэнне з Англіі.

Учора ў Адыс-Абебу прыбылі прадстаўнікі егіпецкага Чырвонага крыжа ў складзе 12 дактароў і 65 санітараў.

РЫМ, 31 кастрычніка. (БЕЛТА). Згодна італьянскіх крыніц, абісінцы праяўляюць найбольшую актыўнасць на паўночна-заходнім участку паўночнага фронту. Безупынна прадаўжаюцца спробы партызанскіх атрадаў перайсці раку Сетыт і, акружыўшы італьянскія пасты, атакаваць апошнія. Абісінцы прапрымваюць гэтыя спробы, галоўным чынам, ночамі, карыстаючыся маючыміся ў іх распараджэнні кулямётамі. Італьянскія газеты сцвярджаюць, што ўсе атакі абісінцаў адбіты з вялікімі для абісінцаў стратамі.

Каментуючы рашэнне ўрада ў галіне спажывання, газеты даказваюць, быццам гэтыя меры прыняты выкліканы санкцыямі.

У мэтах эканоміі асвятлення і апалу абедзены перапынак ва ўсіх установах значна скарачаны і звыштэрміновыя работы павінны выконвацца не ўвечары, а ў часе абедзенага перапынку.

віўся пасля хваробы, выязджае на 10 дзён у адпачынак, а потым прыступіць да выканання сваіх абавязкаў». У сувязі з гэтым паведамленнем, вядомы інтарэс узяў сабою артыкул Табуі ў газеце «Эвр»:

«Новы старшыня польскага кабінета рашуча стаў супраць германскай палітыкі Бека. Польскі ўрад прапанаваў Беку падумаць ці не пажадае ён змяніць сваю палітыку. У адваротным вы-

праграму польскай знешняй палітыкі: арабіць цяпер у адносінах да Францыі ўсе тыя дэманстрацыі, якія былі прароблены Польшчай у адносінах да Германіі пасля германска-польскай дэкларацыі ад 26 студзеня 1934 года. Пачаткам гэтай мінімальнай праграмы павінна быць пагадненне Францыяй адносна друку і дзейнасці найбольш антысавецкім органам польскай прэсы, каб яны перагледзелі сваю пазіцыю ў адносінах да савецкага ўрада».

ВЫБАРЫ У ШВЕЙЦАРСКІ ПАРЛАМЕНТ

ВЕНА, 28 кастрычніка. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Берна, адбыўшыся ўчора выбары ў швейцарскі парламент прайшлі пад знакам вялікай актыўнасці выбаршчыкаў і масавага адпору фашызму. Большасць выбарчых плакатаў мела антыфашысцкія надпісы. Рад плакатаў падкрэсліваў, што «германскі фашызм з'яўляецца застрашаючым прыкладам».

У Шафгаўзене, які з'яўляецца цэнтрам фашысцкага руху

(францістаў), фашысты атрымалі ўсяго 1.386 галасоў, у той час, як сацыял-дэмакраты атрымалі 4.357, а другія партыі 5.480. У Базелі, замест члена «нацыянальнай народнай партыі» — прыхільніка фашыстаў Гельбке, выбран кандыдат сацыял-дэмакратычнай партыі. Аб выбранні сацыял-дэмакратычных кандыдатаў замест кандыдатаў фашысцкіх і буйнабуржуазных партый паведамляецца таксама з раду другіх месц.

Міжнародная хроніка

* Спартыўная савецкая дэлегацыя, якая знаходзілася ў Турцыі, выехала з Анкары ў Стамбул. На вакзале савецкіх спартсменаў праводзілі: паўпруд СССР у Турцыі тав. Карахан, кіраўнікі турэцкіх спартыўных і грамадскіх арганізацый, савецкая калонія ў Анкары і савецкія інструктары Кайсерыйскага камбіната.

* У Мілане (Італія) закрылася міжнародная авіяцыйная выстаўка. У апошнія дні наглядаўся вялікі наплыв наведвальнікаў у савецкі павільён, які з'яўляўся, па думцы многіх, адным з самых цікавых на выстаўцы.

* Залаты запас Італьянскага банка зменшыўся за другую декаду кастрычніка на 90 мільёнаў лір, а запас замежнай валюты — на 33 мільёны лір.

* У горадзе Дэйтон (ЗША) пры пробным палёце разбіўся гіганцкі чатырохматорны бамбардзіроўшчык — самы буйны самалёт, пабудаваны ў Злучаных Штатах. Скорасць самалёта — 400 кілометраў у гадзіну. Пабудова яго абышлася 500 тыс. далараў. Пры катастрофе ранена 5 чалавек.

* Мексіканскі кангрэс прадаста-

віў прэзідэнту Кардэнасу надзвычайныя паўнамоцтвы па прымяненню знакамітых санкцый супроць Італіі ў адпаведнасці з прапановамі Лігі нацый.

* Як паведамляюць з Берліна, давераны Гітлера фон Рыбентроп у бліжэйшы час будзе ўведзены ў склад кабінета ў якасці міністра без партфеля.

* Вялікая «фабрыка» фальшываманетчыкаў выкрыта ў Польшчы. «Фабрыка» вырабляла французскія банкноты ў 50 і 500 франкаў. Фальшываманетчыкі выпусцілі крадзівых білетаў на мільён франкаў. Палова іх была адраўлена ва Францыю.

* Група фашыстаў у масках зрабіла нацы на рэдэкспу страсбургскай «Юманіта» — органа кампартыі Эльзас-Латарынгіі. Рабочым удалося адбіць атаку фашыстаў.

* Небывалы лясны пажар лютуе на поўдні Каліфорніі (ЗША). У прадмесці Лос-Анжелоса згарэла больш 100 дамоў, у тым ліку 40 багатых вилл. У больніцы дастаўлены 300 чалавек з цяжкімі апёкамі. Страты перавышаюць 2 мільёны далараў.

ХЛЕБАЗАКУПКІ—СПРАВА ДЗЯРЖАУНАІ ВАЖНАСЦІ

Закупкі хлеба кааперацый сёлета праходзяць значна арганізаваней, чым летась. Гэта ў першую чаргу тлумачыцца ростам арганізаванасці калгаснай вытворчасці, ростам заможнасці калгаснікаў.

Ордэнаносная БССР датэрмінова выканала свае абавязкі па хлебапастаўках. Амаль усе калгасы краіны вярнулі дзяржаве насенныя і харчовыя пазыкі, заканчваюць разлікі па натураллазе з МТС, засыпаюць насенныя, фуражныя і страховыя фонды. Многія калгасы прыступілі ўжо да размеркавання даходаў. А даходы сёлета ў пераважнай большасці калгасаў будуць імаць вышэйшыя, чым ва ўсе ранейшыя гады.

Значны лішні хлеба, згодна паставовы агульных сходаў, выначаны для продажу дзяржаве. Большасць калгасных сем'яў маюць атрыманага на працяг хлеба значна больш, чым трэба для ўласнага спажывання. У калгаснікаў яшчэ больш выраслі магчымасці прадаваць у кааперацыю хлеб і купляць па таннай цане рознастайныя тавары. Калгасы і калгаснікі тым больш зацікаўлены ў продажы хлеба дзяржаве, што сёлета хлеб у іх купляецца па цане вышэй леташняй на 20 процантаў.

Усё гэта выклікала шырокае разгортванне хлебазакупак сёлета. Недарма ў нас на сёнешні дзень закуплена хлеба ў два разы больш, чым у мінулым годзе. Недарма кааперацыя БССР набліжаецца да завяршэння свайго плана хлебазакупак.

Тым больш недашпучальна, што ў дэлым раёне раёнаў рэспублікі справу хлебазакупак не арганізавалі і не ўзначалілі вялікую зацікаўленасць калгасаў калгаснікаў, у продажы хлеба дзяржаве.

Чым, як не поўнай бяздзейнасцю і апартуністычнай благаўшчасця да важнейшай дзяр-

жаўнай справы можна тлумачыць той факт, што ў Магілёўскім раёне кааперацыя выканала свой план хлебазакупак на 34,3 проц., у Шклоўскім раёне — на 24,9 проц., Клічаўскім — на 28,3 проц., Чырвонапольскім — 18,4 проц? Сваёй бяздзейнасцю гэтыя раёны цягнуць уніз усю кааперацыйную сістэму БССР, якая з поспехам разгортвае хлебазакупкі.

З таго самага Магілёўскага, Шклоўскага і Чырвонапольскага раёнаў штодзень паступаюць заяўкі на аўтамашыны для калгасаў, веласіпеды і іншыя прадметы, якія адпускаюцца кааперацыяй для атарвавання хлебазакупак. Але зусім зразумела, што калгасы гэтых раёнаў, зрываючы хлебазакупкі, пазбаўлены магчымасці атрымаць аўтамашыны. У першую чаргу атрымліваюць аўтамашыны калгасы «Ясная палына», «Чырвоны вартуўнік», «Ульянава», імя Тіміразева, «Чырвоны сцяг» КАПЫЛЬСКАГА раёна, «Чырвоны маяк», імя Красіна, імя Заноўскага, «Рэволюцыя», «Чырвоны шлях» — СЛУЦКАГА раёна, імя Кірава і «Партызан» — КІРАЎСКАГА раёна, «Вольная праца» — Уваравіцкага раёна і дзесяткі калгасаў Аршанскага, Жлобінскага, Полацкага і іншых раёнаў прадаўшы дзяржаве па 50 і 70 тон хлеба.

Хлебазакупкі — справа дзяржаўнай важнасці. Партыйныя і

саветскія арганізацыі на мясцах не маюць права самаўхіліцца ад растлумачальнай і арганізатарскай ролі ў калгасах пры правядзенні работ, звязаных з продажам хлеба дзяржаве. Усе яны павінны дабівацца, каб лішні хлеба не трапілі ў рукі спекулянтаў-перакупшчыкаў.

Ордэнаносная БССР мае поўную магчымасць на працяг бліжэйшых дзён выканаць план хлебазакупак. Сустрэць Кастрычніцкую гадавіну поўным завяршэннем плана хлебазакупак з'яўляецца справай гонару кожнай партыйнай арганізацыі, кожнага раёна.

Статут сельскагаспадарчай арцелі ўказвае, што размеркаванне ўраджая на працяг праводзіцца пасля выканання абавязальстваў перад дзяржавай, унясення натураллаты МТС, засыпкі насення і фуражу, стварэння страховага фонду і пасля таго, як арцель «выдзяляе ў размерках, вызначаемых агульным сходам членаў арцелі, частку прадуктаў для продажу дзяржаве або на рынак». Гэта значыць, чым хутчэй будзе праведзена ва ўсіх калгасах выдзяленне часткі хлеба для продажу дзяржаве, тым раней будуць размеркаваны даходы на працягні, тым раней калгаснікі атрымаюць рэзультаты сваёй сумленнай работы, сваіх намаганняў у барацьбе за высокі ўраджай, за рост заможнасці.

СПАБОРНІЦТВА ПАМІЖ ЗАХОДНЕ-СІБІРСКИМ КРАЕМ,

ЗАХОДНЯЯ ВОБЛАСЦЬ І БССР

ВЫКАНАННЕ ПЛАНА ЗЯБЛІВА НА 25 КАСТРЫЧНІКА 1935 ГОДА		
ЗАХОДНЕ-СІБІРСКІ КРАЙ	ЗАХОДНЯЯ ВОБЛАСЦЬ	БССР
90 проц.	73 проц.	62 проц.

Гістарычны матэрыял аб 30-годдзі Курлоўскага расстрэлу

ў Менску будзе змешчан у заўтрашнім нумары

На партыйныя тэмы

Вывучаць слаўныя традыцыі Большэвізма

(НА СУСТРЭЧЫ СТАРЫХ БОЛЬШЭВІКОУ І СПАЧУВАЮЧЫХ
СТАЛІНСКАГА РАЕНА)

29 кастрычніка оргбюро Сталінскага райкома КП(б)Б сумесна з рэдакцыяй «Звязды» правялі таварыскую сустрэчу старых большэвікоў са спачувачымі.

Старыя большэвікі — удзельнікі грамадзянскай вайны — дзяліліся сваімі ўспамінамі Яны перадавалі свой вопыт барацьбы, знаёмлілі спачувачых са слаўнымі традыцыямі нашай партыі. Перад аўдыторыяй узніклі яркія вобразы **Леніна** і **Сталіна** як арганізатараў нашай партыі, якая агуртавала вакол сабе пролетарыят і працоўныя масы, павяла гэтыя масы ў кастрычніцкі бой і прывяла да перамогі сацыялізма.

Тав. Скаўронак — член партыі з 1905 года. 30 гадоў у партыі! Ён раскавае, як у маленькім гарадку **Грубэшова** зарадзілася большэвіцкая група ў 1905 годзе і як яе ўдзельнікам прыходзілася змагацца з ШПС, з Бундам, эсэрамі і інш. буржуазнымі плынямі, якія скаціліся ў лагер контррэвалюцыі.

Камандзір-чырвоначыянік т. **Назлоўскі** падзяліўся сваімі ўспамінамі аб героях, удзельніках грамадзянскай вайны. Ён раскаваў некалькі цікавых эпізодаў у якіх цяжкіх умовах прыходзілася змагацца з беларыцкімі завабачы Кастрычніцкай рэвалюцыі.

З асаблівым захапленнем у напружанай цішыні прысутныя выслухалі расказ камандзіра Чырвонай арміі т. **Конарава** аб барацьбе за савецкае Закаўказзе пад кіраўніцтвам т. **Гікало**.

З успамінамі выступіла і многа іншых удзельнікаў грамадзянскай вайны і работы нашай партыі ў гады падполля.

Расказвалі аб сваёй актыўнай барацьбе і спачувачыя **Тав. Таболіна** з фабрыкі «Комунарка» (нядаўна прынятая ў спачувачыя) падзялілася вопытам сваёй стаханаўскай работы. Зараз яна выконвае сваё вытворчае заданне на 300—320 проц. У стаханаўскі рух яна ўцягвае ўсіх рабочых сваёй брыгады.

Праведзеная сустрэча дала вялікую зарадку тым людзям, якія рыхтуюцца ўступіць у рады вялікай ланінскай партыі. Спачувачыя не з кніжак, а ад жывых людзей — удзельнікаў барацьбы і работы нашай партыі як у грамадзянскай вайне, падполлі, так і ў мірным будаўніцтве — азнаёмліліся з той велізарнай працай, якую правяла наша партыя пад кіраўніцтвам **Леніна** і **Сталіна**.

Б. РОБЕРМАН.

ТАМ, ДЗЕ ЗАБЫЛІ АБ СПАЧУВАЮЧЫХ

Па заводу «Большэвік» у час партыйнай чысткі 1933 г. пераведзена з членаў партыі ў кандыдаты 21 чалавек, у спачувачыя — 13 чалавек. Акрамя гэтага партком прыняў з лепшых рабочых у спачувачыя яшчэ 26 таварышоў.

З кандыдатамі партыі партком яшчэ сяк-так працуе. Іх уцягваюць у партыйнае жыццё, даручаюць асобныя перыядычныя заданні, даюць партыйныя і грамадскія нагрукі.

Пераведзены з членаў у кандыдаты партыі т. **Дыменштэйн** зараз працуе рэдактарам цэхавога наспенгазеты. За час пасля чысткі ён скончыў комвуз і цяпер узмоцнена рыхтуецца да пераходу ў члены партыі. Ён сам адзначае, што вырас і палітычна і культурна настолькі, што раней ён нават аб гэтым і не марыў.

Кандыдат партыі т. **Шамес** вучыцца ў ввчэрняй соўпартшколе і многа працуе над сабою. У сваім цэху ён з'явіўся першым ініцыятарам і арганізатарам стаханаўскіх метадаў работы. Такіх прыкладаў можна прывесці ня мала.

Значна горш са спачувачымі пытаннем іх палітычнага і культурнага росту партком мала займаецца. Асобныя члены парткома апраўдваюць сваю бяздзейнасць тым, што быццам спачувачыя самі не жадаюць працаваць над сабою.

Калі глядаць, ці так гэта. Спачувачыя т. **Верыго** некалькі разоў хадыла ў партком, каб да яе прымавалі каго-небудзь з камуністаў. Сакратар парткома тав. **Шыманоўскі** кожны раз абяцае ёй дапамогу і на заўтра-ж забывае пра сваё абяцанне. Цяпер т. **Верыго** перастала «турбаваць» сакратара парткома.

Есць выпадкі, калі парторгі груба адносяцца да спачувачых тав. **Шахновіч** раскавае, што яна перастала наведваць школу спачувачых толькі таму, што парторг **Калушын** не выходзіўе слухачоў гуртка, а крычыць і лаецца.

Усё гэта праходзіць па-за ўвагай парткома.

Вывад адзін: партыйная арганізацыя завода «Большэвік» забыла аб спачувачых, забыла аб тым, што яна адказвае за іх палітычны і культурны рост.

М. ДУНАЕЎСКІ.

Чарнільніца

Заглянем у сумку вучня. Апрача кніг, сшыткаў, пенала і іншых рэчаў вучня, мы там знойдзем і чарнільніцу. У розных вучняў яна рознай формы, па-рознаму закупавана. У адных — пробкай, у другіх анучкай. Але ва ўсіх яна запоўнена чарнілам, сляды якога мы знойдзем і на самой сумцы, і на падручніках і сшытках, а ў некаторых вучняў на пальцах і, нават, на носе...

Праўда, не ўсе вучні носяць чарнільніцы з сабою штодзённа. Дырэктары некаторых школ праявілі «вялікую» ініцыятыву. Вучні свае пасудзіны з чарніламі пакідаюць у школе. Там яны ў час заняткаў ставяцца на край парты Малейшая неасцярожнасць і чарнільніца ляціць на падлогу, разбіваецца.

Лепшай формай чарнільніцы для вучняў прызнана «невылівайка». Але гэта «лепшая форма» стала горшай у выпадку **Быхаўскага** шклозавода імя **Ільіча** (дырэктар **Радухоўскі**).

«Тэарэтычна» з яе чарніла не выліваецца. На практыцы-ж 50 тыс. чарнільніц, якія выпускаюць гэты завод, можна падзяліць на дзве часткі: да першай адносяцца чарнільніцы, у якіх унутраныя сценкі вельмі кароткія. З іх чарніла выліваецца. Унутраныя сценкі чарнільніц другой часткі ўжо запалілі доўгія і захоўваюць лязь не да самага дна. Тут чарніла і ўліваецца нямма куды.

Але гэтага мала. «Невылівайка» патрэбна вучню дома. У школу-ж ён носіць яе толькі таму, што органы Наркомасветы Беларусі і дырэктары школ не паклапаціліся забяспечыць усе парты спецыяльнымі партавымі чарнільніцамі, як гэта зроблена ў маскоўскіх школах. Чарнільніцы там ставяцца ў сцязды ў верхняй ішцы парты. Так можна і трэба зрабіць і ў нас. Шклоўскі гатоваць такіх чарнільніц у пятрабнай колькасці. Ён чакае толькі загаду. Закажу-ж няма таму што Наркомасветы яшчэ не заняўся ўсімі праблемамі школьнага ўжытку, як гэта патрабавала пастанова ЦК ВКП(б) і СНК СССР «Аб школьных пісьмовых прыладах».

Я. РУБЕНЧЫК.

ПРАВА НА ЧЫСТАЕ ПАВЕТРА

Кожнаму здаецца лепшым тое, як гаворыць **Кузьма Пруткаў**, да чаго ён мае ахвоту. Намеснік старшыні Чырвоначыяніцкага райвыканкома т. **Цыганкоў** мае прагнае жаданне разводзіць свіней. Вось ужо некалькі гадоў ён спецыялізуецца на свінагадоўлі і добра набіў руку на гэтай справе. Усё гэта не дрэнна і дават добра. Але...

...Нічым, здаецца, не адрозніваецца комунальны дом № 6 ад іншых дамоў на Пасецкай вуліцы ў Чырвонай Слабадзе. Але заглянем у сярэдзінку дома. Не, жыццё ў гэтым доме зусім не падобна да таго, якое ў суседніх дамах. Дом хавае ў сабе вялікія крыўды яго кватэрантаў, якія вымучаны перажываць горач вялікай непрыемнасці. Іх прымушаюць жыць разам з... свінямі. Так, з свінямі.

Вось ужо трэці месяц, як **Цыганкоў** усяліў у дашчатую прыбудовку дома кабана. Сваімі сценкамі прыбудовка мякуче з агульнай кухняй і пакоямі кватэрантаў. Гэта, як заяўляе **Цыганкоў**, вельмі добра. Моў, можна развясці адыхлы скарыстоўваць пры найменшай затрате энергіі на дастаўку іх.

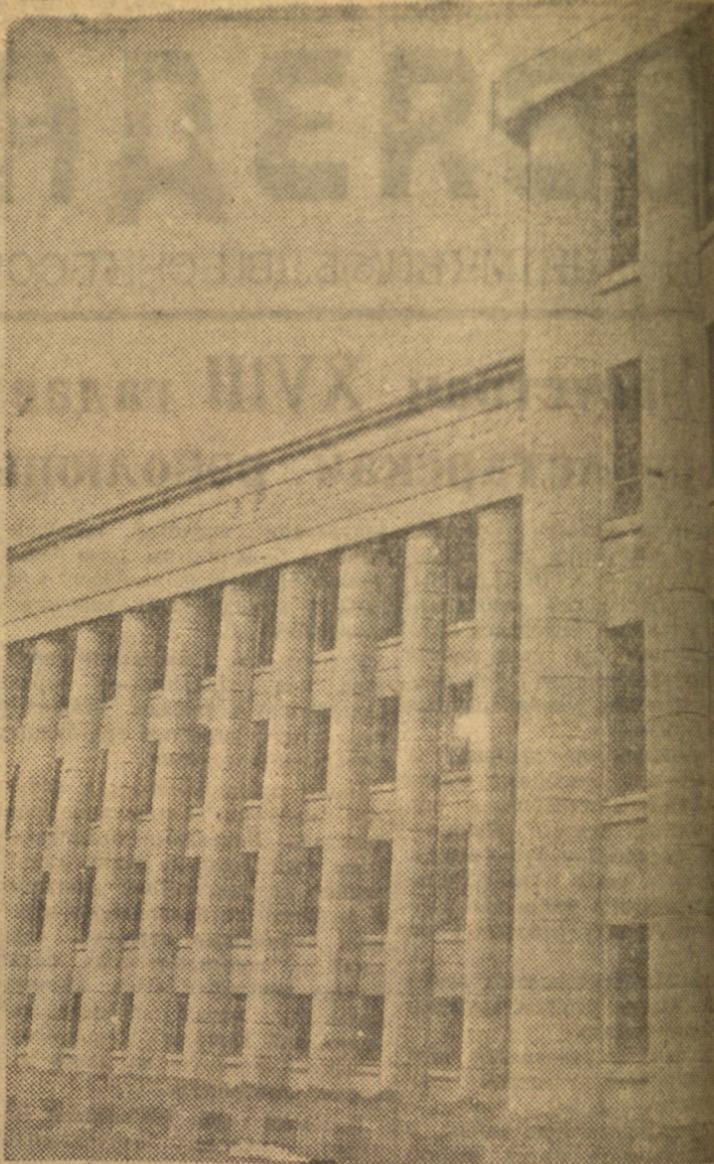
На ўсім доме разносіцца такі пах, што, як кажуць, хоць святых выпасі. Калі вы выпалкова трапіце ў гэты дом, то, трымаючыся за нос, хутчэй накіруецеся к выхаду. А як-жа быць сем'ям, якія жывуць у доме? Што, яны павінны прывыкнуць да паху і прыпець?

Жыхары, зразумела, пратэстуюць. Разгарнулася барацьба за права на чыстае паветра. **Цыганкоў** аказвае ўпартасць супраціўлення і адступаць не збіраецца. Ён гаворыць, — не такія атакі адбіваў.

— Калі вам кабан перапачкае, то я вас не трымаю сілай дома, — заяўляе **Цыганкоў** жыхарам.

Нядаўна ў дом быў запрошан санітарны ўрач **Стаяла**, пытанне аб перасяленні кабана ў пустую чы хлёў, які знаходзіцца крокаў за сорака ад дома. Але і на гэты раз **Цыганкоў** не аказаўся. Парайешаму жыхары слухаюць сруканне кабана за сцяной. Парайешаму нос казыча непрыемны пах.

Што патычыць **Цыганкова**, то ён, апрача асноўнай работы, нясе некаторыя грамадскія нагрукі. Не хто іншы, як ён, з'яўляецца старшывей конкурснай камісіі на лепшае санітарнае ўтрыманне

Будынак Дома Чырвонай арміі ў Менску, вызвалены ад вайны. Будаўніцтва будзе закончана да XVIII гадавіны Чырвонай арміі. Фото Я. САЛАВЕНЧЫКА.

СТЫХІНАСЦЬ І БЕЗАДНІ-ЗНАСЦЬ У ВЫДАННІ ПАДРУЧНІКАУ

Бесперабойнасць свабоднага гандлю падручнікамі ў першую чаргу і цалкам залежыць ад таго, наколькі Наркамат асветы, ДВБ і друкарні па-большэвіцку павярнуцца тварам да пакупніка. Пастанова СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб свабодным гандлі падручнікамі абавязала вышэйпаказаныя арганізацыі забяспечыць бесперабойны выхад падручнікаў з друку.

Аднак, ні адна з гэтых арганізацый недаўлічыла палітычнай важнасці гэтай пастановы і безадказна аднесліся да ўскладзеных на іх абавязкаў.

Чаму на клас у дзяцей усяго па 4—5 падручнікаў па літаратуры і іншых прадметах, чаму няма ўсіх падручнікаў у продажы па гандлёвай сетцы?

Лічба недавыканання плана вытуска новых падручнікаў выражаецца ў поўмільёна а лішнім эрэстаматы па літаратуры **Неарэвіча** і **Кузара**, яшчэ нават не званы ў друк. А тыя кнігі, якія і вышлі з друку, вышучаны неадпаведна.

Тэрміны і лічбы стаўлення на паперы, змяшчэння і зрываліся па некалькіх раз нават няма дагавору паміж Наркаматам асветы, ДВБ і друкарняй на выпуск падручнікаў, тэрмінах паступлення падручнікаў у выдавецтва і аб адказнасці за парушэнне дагавору, з аднаго боку яно не аказалася.

ДВБ ядна займалася «свабодным гандлем» у справядлівым ратальствам» у справядлівым ратальствам» па выданні падручнікаў. **Жукаў** даваў весткі аб вышучанні кніг не з масавага тыражу, а з агульнага тыражу, а з таго часу некаторыя кантрольныя або сігнальныя экзэмпляры. А ў практыцы ад кантрольнага экзэмпляра выпуску масавага тыражу прывілі пэлыя дэкады. Падобнае практыку ДВБ лічбамі і фактамі. Па справядлівасці выданні вышучана падручнікаў 2,055 тыс. экзэмпляраў. Разрыў большым на поўмільёна.

Чым іншым, як не празвядзеннем адпаведнага

З а б ы т ы я

Тав. **Раговіна**, рабочага менскай шчотачнай фабрыкі імя **Крупскай**, камісія па чыстцы ў 1933 годзе перавяла з кандыдатаў у спачувачыя. Разам з ім у спачувачыя перавялі яшчэ трох кандыдатаў партыі (т. **Софіна**, **Эбера** і **Казлоўскага**). Тав. **Вайнішчэйна**, **Балахоўская** і **Бляхера** перавялі з членаў партыі ў кандыдаты. Усе яны тады былі палітычна выграматыя і прымалі слабы ўдзел у партыйным жыцці.

Прайшло пасля чысткі партыі ўжо больш двух гадоў. Як-жа пераведзеныя таварышы падручтаваліся да пераходу ў партыю? «Яшчэ не паарыхтаваліся» — адказваюць яны ў адзін голас.

Здавалася, што абавязак партарганізацыі заклучаўся ў тым, каб дапамагчы гэтым таварышам узняць свой палітычны і культурны ўзровень і прыгатаваць іх да ўдзелу ў партыйным жыцці. Гэтым самым дапамагчы ім паарыхтавацца да пераходу ў партыю.

Але не было гэтай дапамогі. Спачувачыя т. **Раговін** і **Эбер** партнагураж не маюць, у партыйным жыцці не ўдзельнічаюць.

лі індывідуальныя справядачы т. **Бляхера** і **Балахоўскай** яшчэ 27 лютага. У пратаколе парткома можна прачытаць такую пастанову: «Азначыць т. **Балахоўскага** і **Бляхера** пасіўныя, не прымаюць удзелу ў рабоце грамадскіх арганізацый. Прапаванаць ім: 1) прымаць актыўны ўдзел ва ўсіх мерапрыемствах пэха. 2) выступаць на сходах і больш цікавіцца ўсім жыццём. 3) акуратна наведваць партвучобу. 4) парторгам весткі штодзённую выхаваўчую работу сярод членаў і кандыдатаў партыі».

Пастанова гэта выключна звольніца да таго, што партком абавязвае пераведзеных многаму. Але аб канкрэтнай дапамозе з боку парткома і парторгу ні слова.

1 чэрвеня партком яшчэ раз ставіць пытанне аб рабоце **Бляхера** і **Балахоўскай**. Але зноў-такі ніякай канкрэтнай дапамогі ім не аказвае.

Пераведзеныя да гэтага часу яшчэ не вывучылі статут і праграму партыі. Паводле слоў сакратара парткома, яны ахоплены партвучобай. Але спецыяльная дапамо-

дзіць таварыш пазрыта-валіся да пераволу ў партыю? «Яшчэ не пазрытаваліся» — адказвае яны ў адзін голас.

Здавалася, што абавязак партарганізацыі заключаўся ў тым, каб дапамагчы гэтым таварышам узняць свой палітычны і культурны ўзровень і прыцягнуць іх да ўдзелу ў партыйным жыцці Гэтым самым дапамагчы ім падрыхтавацца да пераволу ў партыю.

Але не было гэтай дапамогі.

Спачувачыя тт. Раговін і Эбер партнагучаак не маюць у партыйным жыцці не ўдзельнічаюць. Тав. Эбер нават не ведае прозвішча свайго партарганізатара. Фармальна да яго партком прымаваў Левіна Але т. Левін сам вымушан прызнацца, што прымаванне гэта толькі фармальнае.

Адно можна сказаць, што з пераведзенымі ніхто не працаваў — ні партком, ні партгрупы. На парткоме праца, заслуха-

латаў партыя.

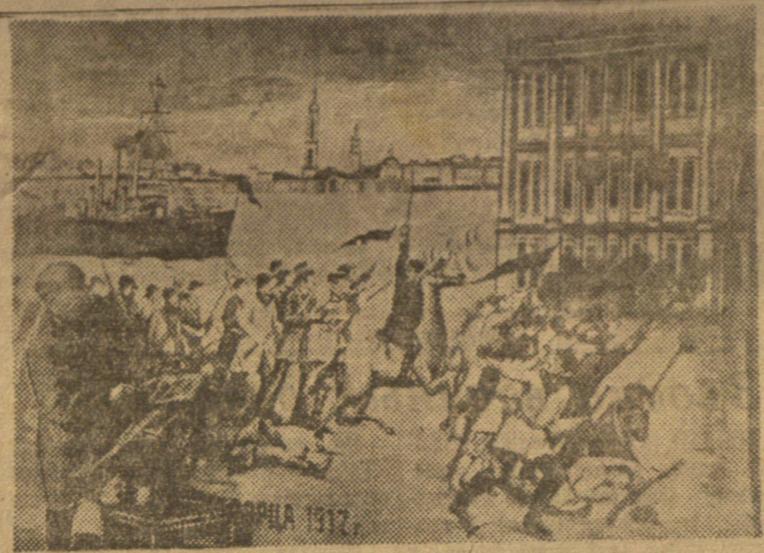
Пастанова гэта выключна зводзіцца да таго, што партком абавязвае пераведзеных многаму. Але аб канкрэтнай дапамозе з боку парткома і партгруп ні слова.

1 чэрвеня партком яшчэ раз ставіць пытанне аб рабоце Бляхера і Балабоўскай. Але зноў-такі ніякай канкрэтнай дапамогі ім не аказвае.

Пераведзеныя да гэтага часу яшчэ не вывучылі статут і праграму партыі Паводле слоў сакратара парткома, яны ахоплены партвучобай Але спецыяльная дапамога ім не арганізавана Тав. Эбер, напрыклад, заяўляе, што ён наведваў гурток спачувачых, але на жаль, да апошняга часу заняткі гуртка зрываўся.

Адно можна сказаць: партком не аказвае дапамогі пераведзеным у павышэнні іх культурнага і палітычнага ўзроўню.

БАРЫСАЎ

Для афармлення будынка завода «Большэвік» (Менск) рабочы механічнага цэха завода т. Мазін рысуе нарэзціну «Узліцце Зімягга палаца ў 1917 годзе». НА ЗДЫМКУ: тав. Мазін за работай каля карціны. Фото КАПЛІНСКАГА.

санітарны брэх Стаяла пытанне аб перасяленні кабана ў пустую чы хлёў, які знаходзіцца крокаў за сорок ад дома. Але і на гэты раз Цыганкоў не знаўся. На-ранейшаму жыхары слухаюць сруканне кабана за сцяной. На-ранейшаму нос казыча непрыемны пах.

Што татымчы Цыганкова, то ён, ашча асноўнай работы, нясе некаторыя грамадскія нагрукі. Не хто іншы, як ён, з'яўляецца старшывой конкурснай камісіяй на лепшае санітарнае ўтрыманне раёна.

...Вось якія бываюць нечаканасці.

Жыхары дома № 6 не спыняюць прагэстаў Яны ўсё-ж не трапяць падзеі, што калі-небудзь будуць дыхаць чыстым паветрам.

П. САНИКОВІЧ.

дзіць таварыш пазрытаваліся да пераволу ў партыю? «Яшчэ не пазрытаваліся» — адказвае яны ў адзін голас.

Здавалася, што абавязак партарганізацыі заключаўся ў тым, каб дапамагчы гэтым таварышам узняць свой палітычны і культурны ўзровень і прыцягнуць іх да ўдзелу ў партыйным жыцці Гэтым самым дапамагчы ім падрыхтавацца да пераволу ў партыю.

Але не было гэтай дапамогі.

Спачувачыя тт. Раговін і Эбер партнагучаак не маюць у партыйным жыцці не ўдзельнічаюць. Тав. Эбер нават не ведае прозвішча свайго партарганізатара. Фармальна да яго партком прымаваў Левіна Але т. Левін сам вымушан прызнацца, што прымаванне гэта толькі фармальнае.

Адно можна сказаць, што з пераведзенымі ніхто не працаваў — ні партком, ні партгрупы. На парткоме праца, заслуха-

дзіць таварыш пазрытаваліся да пераволу ў партыю? «Яшчэ не пазрытаваліся» — адказвае яны ў адзін голас.

Здавалася, што абавязак партарганізацыі заключаўся ў тым, каб дапамагчы гэтым таварышам узняць свой палітычны і культурны ўзровень і прыцягнуць іх да ўдзелу ў партыйным жыцці Гэтым самым дапамагчы ім падрыхтавацца да пераволу ў партыю.

Але не было гэтай дапамогі.

Спачувачыя тт. Раговін і Эбер партнагучаак не маюць у партыйным жыцці не ўдзельнічаюць. Тав. Эбер нават не ведае прозвішча свайго партарганізатара. Фармальна да яго партком прымаваў Левіна Але т. Левін сам вымушан прызнацца, што прымаванне гэта толькі фармальнае.

Адно можна сказаць, што з пераведзенымі ніхто не працаваў — ні партком, ні партгрупы. На парткоме праца, заслуха-

ЛЮДЗІ І КАДРЫ МАГІЛЕЎСКОЙ ШОУКАВАЙ ФАБРЫКІ

А.Ф. БАРАНОЎСКИ

„ПРЭ НЭВО ДРОМ“*)

Вясну і лета наш табар стаў ва ўрочышчы «Нічыпаравічы». Горадкага паведа, на Магілеўшчыне. Шумнае і горкае было наша жыццё ў табары. Дождж і холад, крапілі ў наш дзіравы шацёр. А ў шатры ў майго бацькі было дзевяцера ашарпаных дзяцей і я, самы малодшы.

— «Дай! Дало!»***) Есці! — прасілі галодныя дзеці.

А дзе возьме «дадо»? Дзе возьме «дай»?

Маці брала старыя карты і ішла па вёсках варажыць, забрабляць хлеб і бульбу.

— Красуня, дай паваражу, усю праўду раскажу,— прасіла і бажылася маці перад жанчынамі.

Варажыла маці людзям шчасця, а свайго шчасця не было. Якое пыганскае шчасце—шацёр, «куч грай»****) і лес. У бацькі і гэтага не было. Хіба гэта шчасце — дзіравы шацёр ды дзевяцера галодных цыганят? «Джакапанга!»****) — гаварылі пра такое «шчасце».

А вось у цыгана Куба, гаварылі, было сапраўднае шчасце. Яму ўсе зайдроспілі, яго называлі «адава ром мурш»*****), у яго коні былі лепшыя, як у магілеўскага губернатара. Куба быў найлепшы «чор»*****). Ён пад-

кніпаў чыноўнікаў, магілеўскія суды, з ім за руку віталіся памешчыкі, Куба быў у вялікай пашане. Рэдка ў каго было такое шчасце...

Узімку ўся наша сям'я залазіла ў будку і мы ўсім табарам ехалі на санях па сёлах і вёсках. Зваду будкі было прывязана парасё. Следам ішоў сабака. Мы спыняліся ў адной вёсцы на дзень-два. З мужчы, хто меў спецыяльнасць, — ганчарнічалі, лудзілі чыгуны, вёдры. Ехалі дацей, у другую вёску. Суровай і страшнай была зіма. Але перапакутавалі зіму. Калі прыграва ла сонца, зноў ставілі шатры на ўскраіне лесу.

Так цягнулася доўгія гады. Так, мабыць, і я пражыў-бы свой век, як пражылі мой дзед і бацька. Так і я бадзяўся-б па лясах ды кірмахах. І пра мяне, мабыць, гаварылі-б: «адава ром мурш». Жыў-бы такім праклятым жыццём. Не быў-бы я тым, чым ёсць цяпер, калі-б не прышоў Кастрычнік 17 года, за які і я ваяваў на фронце.

Гадоў з чатырнаццаці я пасвіў авечкі пана Глінкі. Быў падпаксам. А калі падрос, мой добры таварыш Паўлюк Андрэю сказаў мне:

— Кідай, Агей, і ўсё. Паедзем у Піпер. Піпер — вялікі горад і жывуць там не так, як мы жывем.

— Ідзі ты к д'яблу такое жыццё, — падумаў я і паехаў з Паўлюком у вялікі горад. Стаў Паўлюк прапаваць на электра-

станцыі, а я ў Царскім Сяле з багатаму памешчыку наняўся даглядаць коней. Я любіў коней і добра даглядаў іх. Жыў я, дзяваў і начаваў у канюшні. Прайшоў год, другі... Надыйшоў год майго прызыву ў войска. Я паехаў прызвацца на сваю радзіму. А дзе мая радзіма, дзе мае бацькі?

Доўга шукаў я іх па сёлах, лясах, пакуль нарэшце знайшоў. Вось якая мая радзіма! Бацька памёр, паўміралі браты і сёстры. Ішла імперыялістычная вайна. Мяне ўзялі ў войска ў гусарскі полк і зноў накіравалі ў Царскае Сяле і сказалі служыць «вера і праўда» пару.

Нас муштравалі ў казарме, на конях. Нас вучылі «славеснасці». Я быў зусім непісьменны. Я не мог запомніць чына «его императорского величества». Аднаго разу афіцэр муштравал мяне за гэта да дзевятага поту. А затым паставіў пад вінтоўку. Я ўжо не мог стаяць на нагах і трымаць у руцэ вінтоўку. Тады афіцэр падшоў да мяне і намерыўся ўдарыць. Я рашыў адпомсціцца яму і ўдарыў прыкладам у грудзі. Афіцэр упаў ніц. Тады я прыстаў да сцяны вінтоўку і ўпёк. Я ведаў, што мне пагражае.

Некалькі дзён ехаў я поездам да Магілёва пад вагонам, у аджожых мясках, галодным.

«Куды пайсці? Куды дзецца?» — думаў я. Хаваўся па вёсках у зямёных сцянах, шукаў сваю сям'ю і не знайшоў нідзе. Тады я ўбачыў, што няма іншага выхаду. Я сам прышоў у Магілеў

прапаваць спэшчыкам ваганетак на канатнай дарозе. Мяне залічылі ўдарнікам. Потым мяне рабочыя выбралі членам Магілеўскага горсавета.

Цяпер працую слесарам па рамонту машын. Люблю сваю слясарную справу. Бываю на ўсіх рабочых сходах і канферанцыях, вучуся і наведваю палітшколу. Мяне прынялі ў спачувачыя.

Адно я добра ведаю, што савецкая ўлада навучыла мяне быць добрым гаспадарнікам зрабіла мяне сапраўдным чалавечкам. Я знайшоў сваё шчасце — такое, аб якім ніколі не мог думаць...

Я сустракаю пыганюў, якія жывуць яшчэ ў табары, і гавару: — Ідзіце прапаваць! Ідзіце ў калгасы. На фабрыку. Чэсна краўціце!

І я ім расказваю, што сотні цыганюў пакінулі шатры і працуюць на заводах, вучацца ў нацыянальных школах, працуюць на зямлі, у калгасах. Гэты новы шлях для цыган адкрыла вялікая партыя Леніна-Сталіна, Кастрычніцкая рэвалюцыя.

Пад Смаленскам, каля станцыі Гусіна, ёсць добра знаёмы мне пыганскі калгас. Я чуў, што там нешта не зусім ладзіцца работа. У час свайго водпуску я паеду ў калгас і дапамагу ім наладзіць працу.

Мае пяцёра дзяцей ужо ніколі не будуць ведаць ні табара, ні горкага, валапужнага жыцця. Два старэйшыя хлопчыкі ўжо ходзяць у школу. О, яны ў мяне малайшы! Добра вучацца. Старэйшаму — Віці — адзінаццаць год, ён ужо ў трэцім класе.

Сыны мне заявілі, што хочучы быць музыккамі. Я іх адвёў у музичную школу. Ім зрабілі іспыты і, вядома, прынялі. Старэйшы будзе вучыцца іграць на раялі, а меншы — на скрыпцы.

Вялікі шлях перад імі...

прапаваць спэшчыкам ваганетак на канатнай дарозе. Мяне залічылі ўдарнікам. Потым мяне рабочыя выбралі членам Магілеўскага горсавета.

Цяпер працую слесарам па рамонту машын. Люблю сваю слясарную справу. Бываю на ўсіх рабочых сходах і канферанцыях, вучуся і наведваю палітшколу. Мяне прынялі ў спачувачыя.

Адно я добра ведаю, што савецкая ўлада навучыла мяне быць добрым гаспадарнікам зрабіла мяне сапраўдным чалавечкам. Я знайшоў сваё шчасце — такое, аб якім ніколі не мог думаць...

Я сустракаю пыганюў, якія жывуць яшчэ ў табары, і гавару: — Ідзіце прапаваць! Ідзіце ў калгасы. На фабрыку. Чэсна краўціце!

І я ім расказваю, што сотні цыганюў пакінулі шатры і працуюць на заводах, вучацца ў нацыянальных школах, працуюць на зямлі, у калгасах. Гэты новы шлях для цыган адкрыла вялікая партыя Леніна-Сталіна, Кастрычніцкая рэвалюцыя.

Пад Смаленскам, каля станцыі Гусіна, ёсць добра знаёмы мне пыганскі калгас. Я чуў, што там нешта не зусім ладзіцца работа. У час свайго водпуску я паеду ў калгас і дапамагу ім наладзіць працу.

Мае пяцёра дзяцей ужо ніколі не будуць ведаць ні табара, ні горкага, валапужнага жыцця. Два старэйшыя хлопчыкі ўжо ходзяць у школу. О, яны ў мяне малайшы! Добра вучацца. Старэйшаму — Віці — адзінаццаць год, ён ужо ў трэцім класе.

Сыны мне заявілі, што хочучы быць музыккамі. Я іх адвёў у музичную школу. Ім зрабілі іспыты і, вядома, прынялі. Старэйшы будзе вучыцца іграць на раялі, а меншы — на скрыпцы.

Вялікі шлях перад імі...

дзіць таварыш пазрытаваліся да пераволу ў партыю? «Яшчэ не пазрытаваліся» — адказвае яны ў адзін голас.

Здавалася, што абавязак партарганізацыі заключаўся ў тым, каб дапамагчы гэтым таварышам узняць свой палітычны і культурны ўзровень і прыцягнуць іх да ўдзелу ў партыйным жыцці Гэтым самым дапамагчы ім падрыхтавацца да пераволу ў партыю.

Але не было гэтай дапамогі.

Спачувачыя тт. Раговін і Эбер партнагучаак не маюць у партыйным жыцці не ўдзельнічаюць. Тав. Эбер нават не ведае прозвішча свайго партарганізатара. Фармальна да яго партком прымаваў Левіна Але т. Левін сам вымушан прызнацца, што прымаванне гэта толькі фармальнае.

Адно можна сказаць, што з пераведзенымі ніхто не працаваў — ні партком, ні партгрупы. На парткоме праца, заслуха-

дзіць таварыш пазрытаваліся да пераволу ў партыю? «Яшчэ не пазрытаваліся» — адказвае яны ў адзін голас.

Здавалася, што абавязак партарганізацыі заключаўся ў тым, каб дапамагчы гэтым таварышам узняць свой палітычны і культурны ўзровень і прыцягнуць іх да ўдзелу ў партыйным жыцці Гэтым самым дапамагчы ім падрыхтавацца да пераволу ў партыю.

Але не было гэтай дапамогі.

Спачувачыя тт. Раговін і Эбер партнагучаак не маюць у партыйным жыцці не ўдзельнічаюць. Тав. Эбер нават не ведае прозвішча свайго партарганізатара. Фармальна да яго партком прымаваў Левіна Але т. Левін сам вымушан прызнацца, што прымаванне гэта толькі фармальнае.

Адно можна сказаць, што з пераведзенымі ніхто не працаваў — ні партком, ні партгрупы. На парткоме праца, заслуха-

НАВУКА І ТЭХНІКА

Новыя метады асушэння забалочанай зямлі

Не гледзячы на велізарны размах меліярацыйных работ, якія праводзяцца ў СССР і ў прыватнасці ў БССР у практыцы практавання асушэння забалочанай зямлі многа яшчэ старых метадаў, якія грунтуюцца на выпрацаваных вопытам стандартных нормах і маюць вельмі мала агульнага з індывидуальнымі фізічнымі ўласцівасцямі глеб. У альных выпадках асушэння балоты аказваліся не прыгоднымі да апрацоўкі і развіцця на іх сельскагаспадарчых культур: у другіх — асушка аказвалася занадта моцнай і цягнула за сабой паніжэнне ўрадлівасці.

Асабліва трэтна абстаяла справа з вызначэннем неабходных адлегласцей паміж канавамі і дрэнажам (падземныя трубы) ад якіх залежыць поспех асушальных мерапрыемстваў. Як на характэрнае асаблівасць трэба ўказаць, што не толькі ў СССР але і ў замежнай практыцы пры праектаванні адлегласцей паміж асушальнымі лініямі не наследваліся водныя ўласцівасці глеб, хоць, здавалася-б, яны галоўным чынам і павінны былі-б легчы ў аснову разліку.

Пераведзеныя ў савецкім навучальна-даследчым інстытутам балотнай гаспадаркі на працягу апошніх гадоў даследаванні ў галіне адпаведна вучбовых метадаў вызначэння адлегласцей паміж канавамі і дрэнамі прывялі да стапоў-

дзіць таварыш пазрытаваліся да пераволу ў партыю? «Яшчэ не пазрытаваліся» — адказвае яны ў адзін голас.

Здавалася, што абавязак партарганізацыі заключаўся ў тым, каб дапамагчы гэтым таварышам узняць свой палітычны і культурны ўзровень і прыцягнуць іх да ўдзелу ў партыйным жыцці Гэтым самым дапамагчы ім падрыхтавацца да пераволу ў партыю.

Але не было гэтай дапамогі.

Спачувачыя тт. Раговін і Эбер партнагучаак не маюць у партыйным жыцці не ўдзельнічаюць. Тав. Эбер нават не ведае прозвішча свайго партарганізатара. Фармальна да яго партком прымаваў Левіна Але т. Левін сам вымушан прызнацца, што прымаванне гэта толькі фармальнае.

Адно можна сказаць, што з пераведзенымі ніхто не працаваў — ні партком, ні партгрупы. На парткоме праца, заслуха-

*) «Прэ нэво дром» — па новаму шляху.
 **) «Дай, дало» — маці, бацька.
 ***) «Куч грай» — добры конь.
 ****) «Джакапанга» — ідзі к д'яблу.
 *****) «Адава ром мурш» — гэты цыган — герой.
 *****) «Чор» — злодзей.

на-хмыку, пажыве крыху з ён.
качынае груба адносіцца і, я
рэшце, кідае як нягодную ануку.
Каб дагаварыцца адносна дзі-
цяці, я паехала да яго. Ён пра-
панаваў, каб я аддала дачку на
выхаванне ў дзіцячы дом. Я не
згадзілася. Таму Пінчук адмо-
віўся мне дапамагань.
Адначасова ён забраў у мяне
розныя дакументы і пашпарт і
толькі 30 руб грошай, якія там
былі, вярнуў. **НАДЗЯ ГУЧЫК.**

ведзеў прадае іх сваякам.
Старшыня Ялаўлевіцкага сель-
по тав. **Бярозкін** работу кранікаў
амаль не кватравае і не забясп-
ечвае іх працы патрэбнымі тава-
рамі.
КРАСНОУСКІ.
САБАТУЮЦЬ ІЛЬНОПРАЦОУКУ
Калгас **Салоніцкага** сельсаве-
та (Полацкі раён) маюць усе ўмо-
вы для таго, каб дзяржаўная раз-
лічцыца з дзяржавай па задачы
ільнопрадукцыі. Але пануючыя ся-
род кіраўнікоў калгаса анты-
ільняныя настроі зрываюць апра-
цоўку ільну.
У калгасах «**Заветы Леніна**» і
імя **Энгельса** ўсю трасу заездзіў
гумны і на гэтым супакоіліся.
У калгасах «**Верны шлях**»
(старшыня **Брыцінаў**) і «**Чырво-
ныя Салонікі**» (старшыня **Заха-
раў**) нават не падрыхтавалі мяль-
натрапальныя пункты.
БАЛЮТКА.

Пры выкананні ручнай аперцыі
ёй увесь час прыходзіцца спы-
няць машыну. Калі стаханаўска-
вінаградзкі рух пачаў разгорт-
вацца ў лёгкай прамысловасці,
Аля Семянілава задумалася над
тым, як бы ёй лепш арганіза-
ваць працу. «Тэхнічна ўрунта-
ваную» прадукцыйнасць спеца-
машыны яна адразу ўзяла пад вы-
лікае сумненне.
Аднаго разу, прышоўшы на
работу, Аля Семянілава выклала
перад пахавай адміністрацыяй
свой прадуманы план узняцця
прадукцыйнасці: — аслабавіце,
гаворыць яна, мяне ад ручнай
аперцыі—замапоўкі двух пепель
— і я на сваёй спецмашыне бяру-
ся абслужыць дзве істужкі. Бу-
ду вышываць петлі не ў 116
полыхах, а ў 232. Гэтым самым
у нас у цэху будзе ў резерве
яшчэ адна спецмашына, якая ў
сучасны момант абслугоўвае
другую істужку. Што дагчыць
гучной аперцыі — замапоўка
двух пепель, — то з гэтай рабо-
тай у поўнай меры справяцца
тыя людзі, якія замапоўваюць
астатнія шэсць пепель. Інакш

прытасаван для ўуфабрыката
спецыяльны столік.
Результаты атрымаліся бліску-
чы. Ужо ў першы дзень работы
па-новому Аля Семянілава поў-
насю справілася з абслугоўван-
нем двух істужак. Вышыла пет-
лі ў 235 полыхах. Што ні дзень
то прадукцыйнасць Алі павяліч-
ваецца ўсё больш і больш. У су-
часны момант штодзённая норма
яе выпрацоўкі дасягнула 230—240
проц. Вышылае петлі ў 278 пол-
ыхах або 2224 пятаі, замест ра-
ейных 928 пепель. Спецмашыны
другой істужкі аслабавіліся і
знаходзіцца ў резерве. Замапоў-
ку двух пепель з поспехам вы-
конваюць людзі, якія раней за-
мапоўвалі шэсць пепель.
Аля Семянілава на практыцы
даказала, што ў сапраўднасці
можна выціснуць з машыны, калі
лобра ёй аўдалаць.
Метад работы Семянілавай па-
вінен стаць здыткам ўсіх прад-
прыемстваў швейнай прамысло-
васці БССР.
АРК. ЗАРУБЕЖНЫ.

Ганна Багданава — член ста-
лінскай брыгады т. Саўчанка.
комсамолка і прафорг змены,
з'явілася піонерам разгортвання
стаханаўска-вінаградзкага ру-
ху ў ткацкім цэху на віцебскай
прадзільнай фабрыцы «Дзвіна».
Яе прыкладу паследавалі і
другія ўдарніцы цеха—т. **Фель-
хова, Ігнацьева, Масыно, Ляўшун**
і інш. Яны таксама перайшлі
на абслугоўванне трох варшта-
таў і перавыконваюць свае за-
данні.
Умоўлена рыхтуецца зараз
Ганна Багданава да Кастрычніц-
кага свята. Яна хоча адзначыць
свята пераходам на абслугоўван-
не чатырох варштатаў. Яна
ўжо цвёрда гэта рашыла і сваё
рашэнне, безумоўна, выканае.
БР—ІН.

Герцоўч.—Вачыне, у МТС
няма цяпер грошай для выкупу
гаручага, так што трактары ста-
яць яшчэ і сёння.
— А чаму на зябліве не выка-
рыстоўваецца? Колькая цягавая
сіла?
Герцоўч.—Кони былі ваяты на
перавозы бульбы. Цяжка было
спалучыць усе работы. Цяпер,
скончыўшы работу на бульбе, мы
пераважную большасць коней ва-
ляем на валуны быў выканан
усяго толькі на 8,9 проц. На 31
кастрычніка раён мае ўжо 30
проц плана. Гэта значыць, што
пры належнай работе раён мае
ўсе магчымасці мабілізаваць усе
свае сілы на выкананне чарговых
задач. Калі ў раёне загавораць
аб зябліве, так як і аб ільве, не
ўпоўголаса, а на поўны голас,
раён, безумоўна, зможа на пра-
цягу бліжэйшых 10 дзён выка-
наць план зяблівага ворыва.

ЖЫЦЕЛА АСТАЛАСЯ БЕЗ ВАДЫ

Менская кантора Белводгаса
пабудавала ў 1934 годзе ў калга-
се «Ленінская іскра» (Шумнянскі
сельсовет, Віцебскага раёна) пом-
павы калодзеж. Калгас за гату
работу заплаціў 12.500 рублёў.
Але паехалі рабочыя—нястала
вады. Колькі старшыня калгаса
т. **Тарноўскі** не пісаў заяў у рай-
земадзел, раённаму пракурору і
пракурору рэспублікі—нічога не
дапамагло.
Зараз, на сіму 220 галоў жыў-
лы астаецца без вады.
АБРАМЗОН.

Калгас **Салоніцкага** сельсаве-
та (Полацкі раён) маюць усе ўмо-
вы для таго, каб дзяржаўная раз-
лічцыца з дзяржавай па задачы
ільнопрадукцыі. Але пануючыя ся-
род кіраўнікоў калгаса анты-
ільняныя настроі зрываюць апра-
цоўку ільну.
У калгасах «**Заветы Леніна**» і
імя **Энгельса** ўсю трасу заездзіў
гумны і на гэтым супакоіліся.
У калгасах «**Верны шлях**»
(старшыня **Брыцінаў**) і «**Чырво-
ныя Салонікі**» (старшыня **Заха-
раў**) нават не падрыхтавалі мяль-
натрапальныя пункты.
БАЛЮТКА.

Пры выкананні ручнай аперцыі
ёй увесь час прыходзіцца спы-
няць машыну. Калі стаханаўска-
вінаградзкі рух пачаў разгорт-
вацца ў лёгкай прамысловасці,
Аля Семянілава задумалася над
тым, як бы ёй лепш арганіза-
ваць працу. «Тэхнічна ўрунта-
ваную» прадукцыйнасць спеца-
машыны яна адразу ўзяла пад вы-
лікае сумненне.
Аднаго разу, прышоўшы на
работу, Аля Семянілава выклала
перад пахавай адміністрацыяй
свой прадуманы план узняцця
прадукцыйнасці: — аслабавіце,
гаворыць яна, мяне ад ручнай
аперцыі—замапоўкі двух пепель
— і я на сваёй спецмашыне бяру-
ся абслужыць дзве істужкі. Бу-
ду вышываць петлі не ў 116
полыхах, а ў 232. Гэтым самым
у нас у цэху будзе ў резерве
яшчэ адна спецмашына, якая ў
сучасны момант абслугоўвае
другую істужку. Што дагчыць
гучной аперцыі — замапоўка
двух пепель, — то з гэтай рабо-
тай у поўнай меры справяцца
тыя людзі, якія замапоўваюць
астатнія шэсць пепель. Інакш

прытасаван для ўуфабрыката
спецыяльны столік.
Результаты атрымаліся бліску-
чы. Ужо ў першы дзень работы
па-новому Аля Семянілава поў-
насю справілася з абслугоўван-
нем двух істужак. Вышыла пет-
лі ў 235 полыхах. Што ні дзень
то прадукцыйнасць Алі павяліч-
ваецца ўсё больш і больш. У су-
часны момант штодзённая норма
яе выпрацоўкі дасягнула 230—240
проц. Вышылае петлі ў 278 пол-
ыхах або 2224 пятаі, замест ра-
ейных 928 пепель. Спецмашыны
другой істужкі аслабавіліся і
знаходзіцца ў резерве. Замапоў-
ку двух пепель з поспехам вы-
конваюць людзі, якія раней за-
мапоўвалі шэсць пепель.
Аля Семянілава на практыцы
даказала, што ў сапраўднасці
можна выціснуць з машыны, калі
лобра ёй аўдалаць.
Метад работы Семянілавай па-
вінен стаць здыткам ўсіх прад-
прыемстваў швейнай прамысло-
васці БССР.
АРК. ЗАРУБЕЖНЫ.

Ганна Багданава — член ста-
лінскай брыгады т. Саўчанка.
комсамолка і прафорг змены,
з'явілася піонерам разгортвання
стаханаўска-вінаградзкага ру-
ху ў ткацкім цэху на віцебскай
прадзільнай фабрыцы «Дзвіна».
Яе прыкладу паследавалі і
другія ўдарніцы цеха—т. **Фель-
хова, Ігнацьева, Масыно, Ляўшун**
і інш. Яны таксама перайшлі
на абслугоўванне трох варшта-
таў і перавыконваюць свае за-
данні.
Умоўлена рыхтуецца зараз
Ганна Багданава да Кастрычніц-
кага свята. Яна хоча адзначыць
свята пераходам на абслугоўван-
не чатырох варштатаў. Яна
ўжо цвёрда гэта рашыла і сваё
рашэнне, безумоўна, выканае.
БР—ІН.

Герцоўч.—Вачыне, у МТС
няма цяпер грошай для выкупу
гаручага, так што трактары ста-
яць яшчэ і сёння.
— А чаму на зябліве не выка-
рыстоўваецца? Колькая цягавая
сіла?
Герцоўч.—Кони былі ваяты на
перавозы бульбы. Цяжка было
спалучыць усе работы. Цяпер,
скончыўшы работу на бульбе, мы
пераважную большасць коней ва-
ляем на валуны быў выканан
усяго толькі на 8,9 проц. На 31
кастрычніка раён мае ўжо 30
проц плана. Гэта значыць, што
пры належнай работе раён мае
ўсе магчымасці мабілізаваць усе
свае сілы на выкананне чарговых
задач. Калі ў раёне загавораць
аб зябліве, так як і аб ільве, не
ўпоўголаса, а на поўны голас,
раён, безумоўна, зможа на пра-
цягу бліжэйшых 10 дзён выка-
наць план зяблівага ворыва.

ТРАКТАРЫСТКА ХВЯДОРА МЕЛЯШЧЭНЯ

Капыльскія трактарыстыка **Зоя**
Рачок, член ЦВК СССР і БССР,
выклікала трактарыстаў БССР
даць па трактары не менш 400
гектараў. Я прыняла выклік **Зоні**,
— расказвае аб сабе **Хвядора** **Ме-
ляшчэня**. У мяне з'явілася думка,
даць 500. На 100 гектараў больш,
чым прапанавала **Зоя**.
Праўда, баялася я ў пачатку,
што не стрымаю слова. Але пасля
смела рашыла — зраблю. Узару,
— так расказвае **Хвядора** аб па-
чатку свайго саборніцтва.
Хвядора **Меляшчэня** — стар-
шаа трактарыстка брыгады **Леў-
каўца** **Тураўскай** **МТС** — стрыма-
ла сваё слова. На 1 кастрычніка
яна выпрацавала 450 гектараў
і заканоміла 288 кілограмаў га-
рочага. Зараз яна працуе так, каб
астатак—50 гектараў—да гадаві-
ны **Кастрычніка** поўнасю заараць.

Выпрацоўка 500 гектараў на
тураўскіх гліністых глебах — рэ-
корная. Пры гэтым трэба ўліч-
ваць, што т. **Меляшчэня** працуе
першы год пасля сканчэння кур-
саў. Усё гэта сведчыць аб тым,
што яна добра зразумела лозунг
тав. **Сталіна** аб аўладанні тэхнікай.
Старыя трактарысты, якія пра-
цуюць ужо некалькі гадоў, выпра-
цавалі куды менш за тав. **Меляш-
чэню**. Так, трактарыст **Алукіч** уза-
раў 317 гектараў, **Рабіроў**—303
гектары і **Бобры**—288. Тав. **Ме-
ляшчэня** іх аспрэчэла.
На поле **Меляшчэня** ніколі не
выедзе без папярэдняга ўважліва-
га агляду трактара, рамонту і
змазіў яго частак. Гэта зрабіла
Хвядора знатым чалавекам, чле-
нам сельсавета, комсамолка-ўдар-
ніцай.
В. СУХОЦКІ.

ПА СЛЯДАХ НЕАПУБЛІКАВАНЫХ ПІСЕМ

Тав. **Сцефаненка** пісаў у «Звяз-
ду», што **Кладушчык** калгаса
«**Большэвік**», **Гаспадарскага** сель-
савета (**Дрыбінскі** раён) **Сцефанен-
ка** **Ф.** займаецца злоўжываннем.
Дрыбінскі райса паведамляе,
што **Сцефаненка** **Ф.** з работы зняў
і матэрыял аб ім накіраван рай-
пракурору.
**
Тав. **Сугако** паведамляў рэдак-
цыю, што начальнік **Жорнаўскага**
лесадзвестка (**Асіпавіцкі** раён) тав.
Мартышэвіч не пераводзіць зароб-
ковы грошы калгасу імя **Перша-
га** мая, **Ламіцкага** сельсавета.
Пракурор **Асіпавіцкага** раёна
паведамляе, што зараз калгасу
імя **Першага** мая грошы вышлача-
ць.
**
Настаўнік **Б.** пісаў у рэдакцыю,
што старшыня калгаса «**Чырвоная**
Горка», **Нагоскага** сельсавета
(**Старобінскі** раён) **Семак** разба-
зарвае калгаснае дабро, адмініст-
руе.
Райземадзел паведамляе, што
агульны сход калгаснікаў зняў
Семака з пасады старшыні.
**
Калгаснік **Ніжні** пісаў у рэдак-
цыю, што рахункавод калгаса
«**Комсамалец**», **Любаньскага** раё-
на, **Іван** **Гарбуя** не цікавіцца сва-
ёй работай. Прапалазья в працоў-
ныя кніжкі калгаснікам не запо-
сіць, груба адносіцца да калгас-
нікаў.
Райвыканком паведамляе, што
паставіў прэзідыуму ЦВК **Гар-
у** (1900) адназначна зняць

ПУСТАЗВОНЫ

Яшчэ зусім нядаўна «**Звязда**»
абвінавачвала арганізацыі заво-
да імя **Варашылава** ў недаацэн-
цы стаханаўскага руху. Оргбюро
Сталінскага райкома партыі спе-
цыяльнай пастановай папярэдзіла
заходскія арганізацыі аб не-
абходнасці па-большавіну ўва-
чаліць стаханаўскі рух і так
разгарнуць вытворча-масаваю
работу, каб забяспечыць сапраў-
ды шырокае прымяненне ста-
ханаўскіх метадаў работы.
Нельга сказаць, што трыкут-
нік заводу не згадзіўся з кры-
тыкай «**Звязды**» і пастановай
оргбюро райкома партыі і ды-
рэктар т. **Шолюкаў**, і сакратар
парткома т. **Тышко**, і старшыня
заўкома т. **Ланеўскі** безагаворач-
на прызнавалі свае памылкі.
Яны абяцалі моцную дапамогу
стаханаўцам у іх рабоце. Яны
абавязаліся папулярызаваць ста-
ханаўскія метады работы.

да 120 проц, ад 120 да 150 проц.
і т. д. Па гэтай сухой статы-
стычнай зводцы, да таго яшчэ
запозненай, заводскія арганіза-
цыі мяркуюць аб колькасці ста-
ханаўцаў на заводзе. На 25
кастрычніка па гэтай зводцы лі-
чылася 214 стаханаўцаў. З таго
часу прайшло ўжо чатыры дні і
т. **Ланеўскі** запэўняе, што лік
стаханаўцаў безумоўна павяліч-
чыўся, але наколькі і хто іменна
пачаў працаваць стаханаўскім
методамі, аб гэтым ён не можа
сказаць.
Каго-ж лічыць на заводзе імя
Варашылава стаханаўцам? **Ла-
неўскі** на гэта адказвае проста:
калі раней рабочы выконваў нор-
му на 100 проц., а зараз на
140—150 проц., гэта, безумоўна,
стаханавец. Так **механічна**, вы-
ходзячы з процантаў выканання
нормы, залічваюць тут у стаха-
наўцаў. Неразуменне сутнасці
стаханаўскага руху давяло да
таго, што заводскія арганізацыі
пачалі практыкаваць залічэнне ў
стаханаўцаў, як прэмію (!) за
лобрасуменную працу. Вось
што расказвае т. **Ланеўскі**: па-
дагаворанасці з парткалектывам
мы знайшлі неабходным залі-
чыць у стаханаўцы начальніка
загатоўчага цэха т. **Стармынска-
га**, тэхніраўніка тэхчасткі **Тума-
ноўскага** і іншых, бо яны адла-
ны заводу і працуюць не 7 га-
дзін, а колькі патрэбна.
Гэтым не вычэрпваюцца апаш-
ленне стаханаўскага руху на за-
водзе імя **Варашылава**. Завод-
ская шматтыражка прысвойвае
званне стаханаўскі старшаму
бухгалтару канторы т. **Маскавен-
ка** за тое, што яна, «пры агля-
дзе ў 225 рублёў зарабляе
325—350 рублёў у месяц».
Кіраўнікі заводу, відаць, не

ўлічылі крытыку «**Правды**» ў
артыкуле «**Планшты** пустазво-
нства і траскатні! Пабольш прак-
тычных спраў!» У гэтым артыку-
ле «**Правда**» прама ўказвала,
што «на некаторых прадпрыем-
ствах Беларусі, замест падтры-
мання сапраўдных стаханаўцаў і
папулярызацыі іх метадаў рабо-
ты, людзі вядуць кампанію за
пагалоўна стаханаўскія цэхі і
прадпрыемствы». У тым жа ар-
тыкуле ўказваецца як на апаш-
ленне і прыніжэнне стаханаўска-
га руху тое, што на менскай
фабрыцы імя **Куйбышава** стаха-
наўцам залічваюць «кожнага ра-
бочага, даючага звычайнае для
ўдарніка перавыкананне нормы».
«**Правда**» рэзка крытыкавала
тое, што ў асобных мясцах у
«пагоні за лічбай, за процантаў
пераймаюць у стаханаўцаў
асобных рабочых і цэлыя бры-
гады, не змяніўшы метадаў
сваёй работы».
Становіцца спраў на заводзе
імя **Варашылава** сведчыць аб
тым, што тут крытыка «**Правды**»
не ўлічана.
Як-жа на заводзе арганізавана
штодзённая папулярызацыя во-
ньту работы стаханаўцаў? На-
жаль, ніяк. Нельга-ж лічыць па-
пулярызацыяй простае вывеш-
ванне таблічак выканання норм
(і то нясвоечасова).

У такарным цэху стаханавец
Хаткоўскі, які на сваім варшта-
це штодзённа выконвае 250—300
проц. нормы, 23 кастрычніка меў
цэлы дзень прастою з-за таго,
што планавы адзел (начальнік
Каган) не падрыхтаваў яму ра-
боты. Калі назаўтра **Хаткоўскі**
прышоў, яму паднеслі работу без
чарыжоў і тэхнічных разлікаў.
Хаткоўскі затрапіў тры гадзі-
ны, пакуль зрабіў сам усё, што
было патрэбна для бесперабой-
най работы. Хіба гэта не ёсць
злэканне над стаханаўцам?
Але т. **Тышко** аб гэтым не ве-
даў. Ён, відаць, чакаў, што пла-
навы адзел і аб гэтым яму па-
ведаміць у пяцідзённай зводцы.
Другі прыклад. **Стаханавец**
Кербановіч прадуе на трох фрэ-
зерных варштатах і выконвае
250—260 проц. нормы. За дзень
29 кастрычніка ён меў 40 минут
прастою чаму? Кантрольны ад-
зел не патурбаваўся своечасова
прыняць ад стругальшчыкаў
рабкі для прадольна-фрэзернага
варштата, на якіх яму трэба бы-
ло рабіць нарэзку дубоў.
— **Тормазы** ў рабоце, гаворыць
т. **Кербановіч**, бываюць часта.
Планавы адзел часам дае рабо-
ту, а чарыжы не дае, або калі
дасць чарыж, то не дасць на-
раду.
Калі варштатаў т. **Кербановіча**
ляжыць многа гатовай прадук-
цыі. Вось 6 зубчатых шасціро-
вак да такарнага варштата, а
рэдам 6 ланцужных калёс і
торфпрэсам. Усё гэта зроблена
4 дні назад. А нарадаў і да гэ-
тага часу т. **Кербановіч** не атры-
маў.
На заводзе імя **Варашылава**
апаляецца стаханаўскі рух,
а сапраўдных стаханаўцаў там
яшчэ не акружаны дастатковай
увагай і клопатамі.
Р. ДОДЗІН.

БЕЗ КІРАЎНІЦТВА

На працягу трох гадоў **РАСОН-
СКІ** раён адстае з выкананнем
дзяржаўных загацовак і сельска-
гаспадарчых работ.
Асноўная прычына адставацыя
—гэта няправільная арганізацыя
брыгад у калгасах і расстаноўка
сіл, адуцінасць індывідуальнай
адзельшчыны і норм выпрацоўкі.
Але ні зямельны адзел, ні МТС
гэтым пытаннем не займаюцца.
Нямала ў раёне калгасаў, дзе
наогул няма брыгад, а там, дзе
яны ёсць,—працуюць з рук вон
дрэнна.
У **Сакалішчанскім** сельсавеце
15 калгасаў, але ні ў адным ня-
ма пастаянных брыгад, не нала-
джана дысцыпліна, не ўведзена
індывідуальная адзельшчына.
Старшыня сельсавета т. **Тогулёў**
у калгасе бывае толькі рэдкімі
проездамі, не ведае іх сапраўд-
нага становішча. З актывам ніх-
то не працуе, яго ніхто не ба-
чыць.
У калгасе «**Сталінец**» 24 гас-
падаркі. Уся рабочая сіла пра-
цуе скопам, няма дысцыпліны,
на працу выходзяць, калі ўзду-
маецца, а прападні запэваюцца
гароўну.
Адсутнасць дысцыпліны і ар-
ганізацыі працы прывяла да та-
го, што сабатчынікі адкрыта
зрываюць работу 20 кастрычніка
траба было адвозіць бульбу і
ільносемя на загатоўчы пункт.
Член праўлення **Булаўскі** **Ры-**

гор першым адмовіўся ехаць на
пункт.
Калгас не разлічыўся яшчэ з
дзяржавай па хлебапастаўках. З
праданай дзяржаве тоны збож-
жа на пункт яшчэ ні аднаго
грама не адвезена.
Не адстаў ад «**Сталінца**» з ар-
ганізацыяй працы і калгас «**Бе-
ларускі батрак**», «**Зорка**» і дру-
гія. У калгасе «**Беларускі бат-
рак**» яшчэ не засеяна 17 гектараў
жыта, не паднята траста, не зве-
зена з поля віка.
Не лепшым кіраўніцтвам забя-
сечыў загадчык зямельнага ад-
дзела т. **Храноўскі** своечасовую
рэгістрацыю статутаў і падрых-
тоўку калгасаў да выдачы ак-
таў. Да вясны года па плану
Наркамама **Беларусі** трэба было
выдаць 80 актаў на вечнае ва-
гыстанне зямлёй. Каб забяспечыць
бесперабойную работу, трэ-
ба 18 землямераў і 30 мершчы-
наў, але аб гэтым райземадзел
не наклапаціўся. Тав. **Храноўскі**
не надаў гэтым уважлівага зна-
чэння, недаапаніў палітычнай
важнасці, якую мае выдача
дзяржаўных актаў на вечнае ва-
гыстанне зямлёй і фактычна гэ-
ту работу не вядзе. За верасень
і кастрычнік трэба было выдаць
46 актаў, пакуль што выдана
толькі 3.
Д. МАЛЕВІЧ.

СТАЛІЦА
ОРДЭНАНОСНАЯ БССР

НАСУСТРАЧ XVIII ГАДАВІНЕ КАСТРЫЧНІКА

СТАЛІНСКАЯ ШКОЛА

У Менску шэсць сталінскіх школ. Яны выраслі літаральна на працягу 3—4 месяцаў. Так кутка і такія прыгожыя прасторныя школы, дзе многа паветра і святла, могуць будаваць толькі ў краіне Советаму для савецкай дзевяці.

Вось адна з іх, дзе знаходзіцца дзве поўныя сярэднія школы — 21 беларуская і 13 руская. Будынак школы вырастае на Савецкай вуліцы на месцы збудаваных паліцыйскіх хібарак. 22 прасторныя класы, дзве лабараторыі—хімічная і фізічная, фізкультурная зала, два буфеты, два ўрачэбныя кабінеты, бібліятэка, настаўніцкая, кабінет дырэктара, канцелярыя, чатыры доўгія, шырокія, з ваазнамі кветак калідоры, дзе даеці гуляюць на пералінку ў дажджлівае надвор'е — усё гэта на чатырох паверхах гэтага велізарнага будынка. 15 тысяч кубічных метраў паветра ўмяшчаюць у сабе гэтыя прасторныя сонечныя пакоі.

У кожным класе, у залежнасці ад узрасту вучняў, стаяць то вышэйшыя, то ніжэйшыя парты. На сценах класа партрэты правальнаў, вісіць вялікая разлічэная дошка, стаяць стол і крэсла для настаўніка.

З раніцы да позняга вечара школа звяніць дзіцячымі галасамі. Але вярта правініць звянку на ўрок, і ў школе становіцца ціха. У лабараторыях, класных пакоях, дзеці слухаюць лекцыі настаўнікаў робяць вопыты, авалодаюць вышэйшымі навукі. У двух школах тут навучаюцца 1.708 вучні, 634 вучні з іх з'яўляюцца піонерамі і 640 окцябратамі.

У дзень XVIII гадавіны Кастрычніка на Савецкай вуліцы дзеці сталінскіх 13 і 21 школы выстаўяць макет. На фоне грандыёзнага будынка іх школы, будзе выдаваць карлікам старая драўляная школа, дзе яны вучыліся ў мінулым годзе, што знаходзіцца на Комунальнай вуліцы. Параўноўваць новую школу з дарэвалюцыйнымі школамі Менска пняк вельга. Гімназіі, дзе вучыліся дзеці дваранства, буржуаў і купцоў, здаюцца мізэрнымі супроць гэтага грандыёзнага будынка.

М. ВІШНЕУСКІ.

КОНКУРС КЛУБНАЙ САМАДЗЕЙНАСЦІ

УЗДА, 31 кастрычніка. (Нар. «Звязды»). У парадку падрыхтоўкі да ўдзелу ў алімпіяды мастацкай самадзейнасці саўгасаў сістэмы Наркомсаўгасаў у саўгасе «Кухніцы», Уздзенскага раёна, пачаўся конкурс клубнай самадзейнасці. Арганізаван балетны

КАЛОНА СТАЛІНСКАГА РАЕНА

7 лістапада на агульнагародскай дэманстрацыі ў Менску рух рабочых калон адкрыў сталінскі раён. Рабочыя і работніцы прадпрыемстваў гэтага раёна панясучь перад сабой транспарант з надпісам «Сталінскі раён». Следам панясучь вялікі партрэт геніяльнага правальнаў савецкага пролетарыята любімага Іосіфа Вісарыянавіча Сталіна.

Сталінны будучы несіць вялікую карту свайго раёна з нанесенымі на ёй важнейшымі прадпрыемствамі. Прайдучь сяганосцы, а за імі каля 150 стаханаўцаў з партрэтамі т. Сталіна.

Калона рабочых завода імя Кірава адлюструе Кастрычнік на розных этапах. Кіраўчы панясучь карту нашай неасяжнай радзімы з важнейшымі будоўлямі. У калоне будучы несіць працоўны чажовачны варштат вырабу завода, а таксама макеты асвоеных да XVIII гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі варштатаў.

Макеты новаасвоеных варштатаў пакажуць і рабочыя завода імя Варашылава. Яны будучы дэманстраваць з сонячым рознакаляровым шараў у руках. На шарах—партрэты членаў ЦК ВКП(б).

КАЛОНА МЕНСКАГА АЭРА ПЛУБА

У дзень кастрычніцкай дэманстрацыі вучэбты групы матэрнага лятання, парашутысты і планерысты менскага аэраклуба імя Молакава будучы існа асобнай галонай. Удзельнікі калоны будучы несіць мадэлі самалётаў, рознакаляровыя парашуты і сапраўдныя планеры. Вучэбты групы матэрнага лятання і планерысты будучы існа калонай у форме самалёта.

26 НОВЫХ СТАЛІНСКІХ ШКОЛ

Па даных Наркомсветы БССР у 1936 годзе будзе пабудавана 26 новых сталінскіх школ: у Менску — 6 школ, з іх 5 чатырохпавярховых на 880 вучняў кожная і адна на 400 вучняў; у Віцебску і Гомелі — па чатыры школы, прычым у Гомелі ўсе чатыры на 880 вучняў кожная, а ў Віцебску тры на 880 і адна на 400; у Маглёве, Бабруйску і Барысаве — па дзве школы; у Оршы, Рэчыцы, Мазыры, Слуцку, Полацку і Добрушы — па адной школе на 400 чалавек.

Ужо зацверджаны праекты будоўніцтва. У параўнанні з пабудаванымі школамі ў 1935 годзе, новыя праекты прадугледжваюць больш шырокія карыдоры (па 3 і 3,5 метра шырыні), пакоі для школьных урачоў, прасторныя буфеты з кухнямі і т. д. Ёсць варыянт чатырохпавярховай школы, у якой класы размяшчаюцца ў бок двара. Гэта ізалітое класы ад вулічнага шуму.

ВЫВУЧАЕМ ГІСТОРЫЮ КАСТРЫЧНІКА

У сувязі з набліжэннем свят камуністы і беспартыйныя рабочыя менскай фабрыкі «Комунарка» старанна вывучаюць гісторыю Кастрычніцкай рэвалюцыі і тактыку большэвікоў у перыяд Кастрычніка.

17 і 25 кастрычніка па ўсіх цахах праводзіліся гутаркі аб ролі Леніна і Сталіна ў барацьбе за Кастрычнік і за ўмацаванне диктатуры пролетарыята. 25 кастрычніка была арганізавана экскурсія ў Музей Рэвалюцыі, дзе рабочыя знаёмліліся з аддзелам «Люты — Кастрычнік».

Асаблівай увагі заслугоўвае праведзеная 30 кастрычніка тэарэтычная канферэнцыя камуністаў і комсамольцаў фабрыкі на тэму «Кастрычніцкая рэвалюцыя і так

тыка рускіх камуністаў». Да канферэнцыі партарганізацыя фабрыкі рыхтавалася месяц. Шэсць членаў партыі, вылучаныя партыяком, рыхтавалі асобныя даклады. Партыяком забяспечыў дакладчыкаў патрэбнай літаратурай і наладзіў кансультацыю. З дакладам аб унутранай і знешняй абстаноўцы Кастрычніцкай рэвалюцыі на канферэнцыі выступіў слесар механічнага цаха т. Тарашкевіч. Тт. Флензер і Ксяндзова расказалі аб некаторых асаблівасцях тактыкі большэвікоў у перыяд падрыхтоўкі Кастрычніка. Пасля дакладаў удзельнікі канферэнцыі задавалі пытанні і выступалі ў спрэчках. Канферэнцыя прайшла вельмі актыўна. (БЕЛТА).

СВЯТА У СОУГАСЕ

(Ад спецыяльнага карэспандэнта «Звязды».)

Весела будзе праходзіць свята XVIII гадавіны Кастрычніка ў саўгасе імя 10-годдзя БССР, Любальскага раёна. Такой урачыстасці, якую рыхтуюцца спраўляць людзі на былым балоне, усё жыццё не бачыла Палессе.

Днём 7 лістапада расчыняюцца дзверы новай сталовай. Гэта адна з 38 пабудоў, якія вырастаюць у саўгасе за 4—5 гадоў. Пры сталовай адкрываецца кафе-рестаран.

Пасля святочнага абёда рабочыя саўгаса ўбачаць грандыёзнае відовішча. На тачанцы ў сваю дэманстрацыю з'яўляецца легендарны герой Чалаеў. Яго гораца сустракаюць сотні байцоў.

Гэта інсценіроўка з фільма «Чалаеў». Роль Чалаева будзе выконваць рабочы Шведзю. У інсценіроўцы ўдзельнічаюць 70 чалавек.

Як толькі спячмее, у велізарны клуб збяроўца ўсе рабочыя. Будзе грандыёзны вечар. Драматычны гурток паставіць п'есу. Дэкарацыю для сцэны падрыхтаваў свой

мастак рабочы Гурскі. Затым выступіць харавы гурток, струнныя, шумавы і духавы аркестры. Харавы гурток выканае рад песень з паэмы народнага паэта рэспублікі Янікі Купалы «Над ракой Арэсай».

А як скончыцца самадзейнасць, тачнецца вялікі бал-маскарад. У карнавальных касцюмах рабочыя будучы танцаваць пад гукі духавога аркестра.

Ранішай 8 лістапада святкуюць дзеці. У дзіцячы горадок саўгаса запрашаюцца бацькі. Тут дзеці пакажуць ім сваю самадзейнасць.

Вечарам аноў святкуюць моладзь. У клубе адбудзецца злет двух пакаленняў. Старшыя раскажучь аб сваім ранейшым жыцці на Палессі. Асобнае слова будзе мець рабочы саўгас Дзям'ян Негоны, які яшчэ ня даўна на тым месцы дзе зараз квітнее буйнейшы саўгас быў адзіным жытаром.

На свята з'яўляюцца госці з вакольных вёсак, калгасаў і саўгасаў. А. ЛОСЬ.

НОВЫ ПАСЕЛАК НА АСІЯТОРФЕ

Торфзаводы БССР адзначаюць XVIII гадавіну Кастрычніцкай рэвалюцыі завяршэннем рамонту інтэрнатаў культурна-бытовых устаноў і падрыхтоўчых балот.

Адначасова ідзе падрыхтоўка да пабудовы на Асіяторфе дзесятага

пасёлка. Пасёлак будзе складацца з 6 інтэрнатаў на 600 чалавек, з двух павярховых дамоў, сталовкі, чырвонага кутка, лазні і т. д. На гэтыя работы асигнавана каля 1 млн. рублёў. У будучым сезоне на Асіяторфе будучы працаваць звыш 5.000 чалавек.

* Заводскі злет вынаходцаў.

На заводзе імя Варашылава 27 кастрычніка адбыўся заводскі злет вынаходцаў. Злет вяслаўцаў справаздачу Цэнтральнага савета вынаходцаў Беларусі і справаздачу заводскага савета. На заводзе абвешчан конкурс на лепшую рацыяналізатарскую прапанову і хутчэйшую рэалізацыю яе. Для прэміравання ўдзельнікаў конкурсу выдзелена 3000 рублёў.

* Свята ў калгасе «Новы шлях».

28 кастрычніка адбылося ўрачыстае ўрачванне калгасу «Новы шлях». Менскага раёна, акта на вечнае карыстанне зямлэй. На сходзе прысутнічала 350 калгаснікаў. Пасля ўрачыстай часткі і выступлення старшын райвыканкома т. Жарына былі наладжаны масавыя гульні, якія зацягнуліся да позняй ночы.

НА СВЯТА Ў ДАМБАС

У «Звяздзе» ад 27 кастрычніка паведамлялася аб паездцы дэлегацыі калгаснікаў БССР у Данбас на Кастрычніцкае свята.

У г. Сталіно па запрашэнню «Сталінвугалы» едзе дэлегацыя калгаснікаў Чавускага раёна. У склад дэлегацыі ўваходзяць тт. Барысенка М.—калгаснік калгаса «Терабудова», Благоўскага сельсовета, Віценкоў І. К.—калгаснік калгаса «Пролетарый», Дужаўскага сельсовета, і Раманішкін С.—калгаснік калгаса імя Галадзёда, Дзяднеўскага сельсовета.

У Макеёўку па запрашэнню «Макеёўвугалы» едзе дэлегацыя калгаснікаў Чырвонапольскага раёна: тт. Федзін А. Л.—калгаснік калгаса імя Калініна, К-Будскага сельсовета, Кутанаў—старшыня калгаса «Крэмель», Гніпскага сельсовета і Захаркін М. А.—член калгаса «Чырвоны Кастрычнік», Гораўскага сельсовета.

У г. Шахты па запрашэнню «Шахтаантрацыта» едзе дэлегацыя калгаснікаў Чэрыкаўскага раёна. Сярод дэлегатаў—Фролаў С. Ю.—старшыня калгаса ва Шакоўскім сельсавеце і Серадаў А. Л.—калгаснік калгаса «Большэвік», Глінскага сельсовета.

НОВАБУДОЎЛІ Ў УШАЧАХ

УШАЧЫ 31 кастрычніка. Да XVIII гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі ў мястэчку заканчваецца будоўніцтва новай больніцы. Заканчваецца будоўніцтвам і ўстапе ў эксплуатацыю артэзіянскі калодзеж, які будзе даваць прапоўным раёнага цэнтра 5 кубічных метраў чыстай і добрай вады ў гадзіну.

У калгасе «Пагранічнік» Вяліка-Далецкага сельсовета, к Кастрычніцкім урачыстасцям заканчваецца будоўніцтва новай хаты чытальні і новага памяшкання для калгаснай канцелярыі.

Ушацкая машынатрактарная станцыя закончыла рамонт усіх рабочых кватэр. Ва ўсе кватэры праведзена электрычнае асвятленне і ўстаноўлены радыётрансляцыйныя кропкі.

П. ЗУЗЕНКА.

ВЫКАНАЕМ САМААБВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ ПА ФІНАНСАВАМУ ПАХОД

БССР у сувязі з фінпаходам імя XVIII гадавіны Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі абавязалася даць да 7 лістапада не менш 80 проц. пакуплення грошай па падліцы на пазыку сярод калгаснікаў і 50 проц. плана ўцягнення ўкладаў у ашчадкасы.

На 25 кастрычніка падпіска калгаснікаў пакрыта ўносамі ўсяго на 61,3 проц., а план уцягнення ўкладаў у ашчадкасы на чацверты квартал выканані толькі на 5,6 проц. Паказаныя лічбы сведчаць аб тым, што выкананне ўзятых абавязацельстваў знаходзіцца пад пагрозай зрыну.

Рад раёнаў ганебна адстаюць у выкананні плана чацвертага квартала па збору грошай па пазыцы на вёсцы і пягуюць уніз выкананне ўсяго плана па БССР. Сярод іх: Багушэўскі раён (заг. райашчадкасы т. Раўзін)—1,1 проц., Дубровенскі (заг. райашчадкасы т. Беланоўскі)— 9,3 проц., Стара-дарожскі (заг. райашчадкасы т. Гарэлік)— 9,4 проц., Чэрвеньскі (заг. райашчадкасы т. Мішчык)—10,6 проц., Жлобінскі (заг. райашчадкасы т. Смольскі)—12,2 проц., Кіраўскі (заг. райашчадкасы т. Дорахаў)— 12,6 проц., Сенненскі (заг. райашчадкасы т. Хаткевіч)— 14 проц. і т. д.

Да свят аталіся лічаныя дні. Неабходна выкарыстаць іх для поўнага выканання ўзятых абавязкаў па выкананню фінплана. Справа гонару кожнага сельсовета, фінсекцыі калгаса, камсода і кожнага грамадзяніна ордэнаноснай БССР сустрыць XVIII гадавіну Кастрычніка новымі перамогамі на фінансавым фронце.

КЛЕЯН.

ДАТЭРМІНОВА АТРЫМАЛІ АБЛІГАЦЫ

Паспяхова завяршыўшы гаспадарчы год, калгаснікі калгасаў «Чырвоны маяк», «Ленінскі шлях», «Пучлавец» і іншых калгасаў Слуцкага раёна датэрмінова і поўнасьцю ўнеслі ў пагадненне сваёй падліскі на пазыку «Трэці год другой п'яцігодкі» 55 тысяч рублёў. Падлісчыкі атрымалі аблігацы на рукі. Члены сельскагаспадарчай арцелі імя VII з'езду Саветаў датэрмінова аліцалі аблігацы на суму 3.500 руб., у тым ліку на дадатковай падлісцы ў кастрычніку на 500 рублёў. Паводле даных Наркамфіна, калгаснікі раду раёнаў БССР ужо атрымалі датэрмінова аліцаланы аблігацы ў суме каля аднаго мільёна рублёў.

РАЕННЫ ЗЛЕТ ЖАНОЧАЙ МОЛАДЗІ

ВЕТРЫНА, 31 кастрычніка. (Нар. «Звязды»). Памяшканне ветрынскага дома сацыяльнай культуры 27 кастрычніка выглядала па-святочнаму. Знадворку яно было ўпрыгожана лозунгамі і плакатамі,

«АБУРАЮЧАЕ ЗЛАЧЫНСТВА»

Пад такім загалоўкам у «Звяздзе» ад 5 кастрычніка была надрукаваная заметка аб абуральных нечалавечых адносінах з боку работнікаў педучастка да народнага дзіцяці ў ботніцы Міхалевіч. Дзіцё якая занеселі ў морг як нібыта памёрлага. Пракуратурай г. Менска скарэста па гэтай справе скончана і справа перададана ў народны суд 1-га тэрытона. Да адказнасці прыцягваліся львінскія вестры гневаўчымі клінікі Г. Кенігсберг, А. Валета, ўрачы гэтай жа клінікі С. Келіа, Ф. Лундэйна. Справа будзе абшудана ў бліжэйшыя дні.

АБМЕН ВОПЫТАМ ПАМІЖ КАНСЕРВАТОРЫЯМІ ЛЕНІНГРАДА І МЕНСКА

У лістападзе па запрашэнні Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі імя Луначарскага і Менск прыязджае група лепшых студэнтаў Ленінградскай кансерваторыі для абмену вопытам паказу сваіх дасягненняў. Сярод гэтых студэнтаў будучы спявак Івніцкая, Пічугін і іншыя, якія былі прэміраваны на ўзроўні конкурсе музычных мастакоў. Група студэнтаў Беларускай кансерваторыі для гэтага мэты выедзе ў Ленінград.

ЦАРКВУ ПАД ДОМ СОЦКУЛЬТУРЫ

СТАРЫЦА, 31 кастрычніка. (Нар. «Звязды»). У вёсцы Добра, Харлапаўскага сельсовета, доўгі час пуставала памяшканне царквы. Зараз па жаданні калгаснікаў яно пераабсталяваецца пад дом сацыяльнай культуры. Работы па пераабсталяванню пачаты. На іх ужо выдзелена 2 тыс. рублёў.

КАЛГАСНЫ ТЭАТР У БССР

У 1936 годзе ў БССР быў створан першы калгасны тэатр. Калгасны тэатр арганізаваны на базе Гомельскага ТРАМ'а і не працаваць з 1 студзеня. Тэатр будзе абслугоўваць раён БССР. (БЕЛТА).

ЗДАРЭННІ

* 3-е рэўнасці. Повар мясцовай фабрыкі-кухні Н. Н. Якускі, які жыве па Разінскай вуліцы ў доме № 39/7, на глебе рэўнасці найбольшым нажом 6 раз оваіў шыю Жыццяна ў пячкім становішчы ў кіравана ў больніцу Якускі і там яна і прылягла да аліцалы.

* Пажар. Ад кароткага замыкання правалоў пры награванні ашчадкавага чайніка ў кватэры Екельчыка ў Менску па Савецкай вул. ў доме № 36 узнік пажар. Пажар быў ліквідаван. Екельчык працягваецца да адказнасці, бо, пачынаючы чайнік, выпіў з кватэры.

М Е Н С К

